

XV. ročník

květen 2021

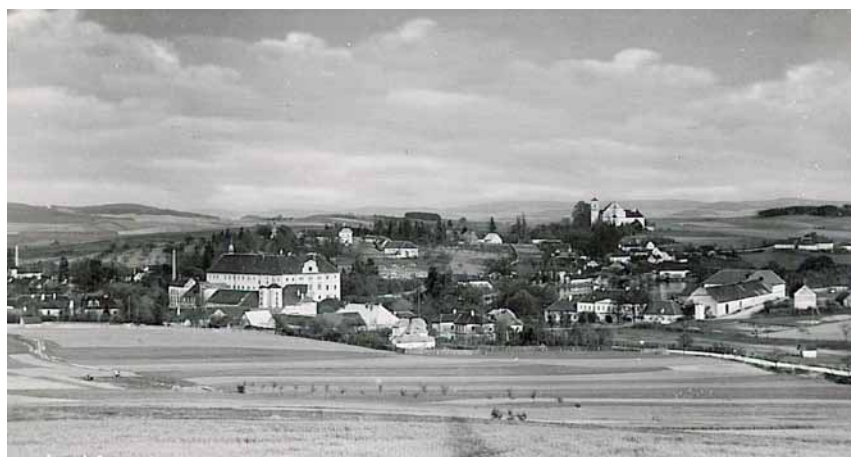
živě a nově

www.blatensko.eu blatensko@blatensko.eu

Lnáře – obec v proměnách staletí

Obec Lnáře je v posledních desetiletích nazývána „Vstupní branou regionu Blatensko“. Nachází se totiž na samotné hranici Jihočeského a Plzeňského kraje. V minulosti tomu ovšem tak nebylo. Až do roku 1850 ležely Lnáře v Prácheňském kraji, jenž zahrnoval celé jihozápadní Čechy. Poté byly obcí v politickém okrese Blatná, který dosahoval téměř až k Nepomuku. Jakkoli jsme zvyklí vnímat Blatensko coby čistě jihočeskou oblast, v letech 1949–1960 byl nadřízeným orgánem tehdejšího Okresního národního výboru Blatná (a tudíž i pro Lnáře) Krajský národní výbor v Plzni. Teprve při reorganizaci administrativního členění Československa roku 1960 se Lnáře staly součástí Jihočeského kraje, ovšem v rámci okresu Strakonice, k němuž dočasně přislušely již za druhé světové války. Obec dnes sestává ze dvou místních částí – Lnář a Zahorčic. Výměra obou katastrálních území obce činí dohromady 12,69 km² a je zde evidováno 711 obyvatel (včetně cizinců). Populačního maxima dosáhly Lnáře v roce 1890, kdy tu žilo 1 120 lidí. V Zahorčicích je nejvíce obyvatel zaznamenáno roku 1880, a to 217.

Ačkoli nejstarší osídlení lze v okolí Lnář vzhledem k dochovaným sejpům (odvaly hlusiny po rýžování zlata) při Smoliveckém potoce předpokládat již v raném středověku,

Panorama Lnář od vrchu Nesvině před rokem 1934

ne-li ještě dříve, písemné prameny dokládají existenci vsi až od počátku 14. století. Vznikla podél zmíněného potoka a její jádro se rozprostíralo kolem tehdy farního kostela sv. Mikuláše při západním břehu nynějšího Veského rybníka. Odtud se zástavba později rozšířila i na protější břeh podél cesty do Zahorčic. Těto části se říká „Malá Strana“.

Právě voda je důležitým prvkem, jenž spoluutvářel dějiny Lnář. Na jejich území se nachází hned tři rybníky navzájem propojené tokem Smoliveckého potoka. Kromě již zmíněného Veského (19,02 ha) je to dále Zámecký, dříve zvaný Hradský (6,52 ha), a Podhájský (16,90 ha). Není divu, že Lnáře se staly jedním ze středisek rybářství a rybníkářství nejen v kraji, ale v celých jižních Čechách. Pro místní obyvatelstvo však

Vážení čtenáři Sobáčku,

dovolte mi Vás tímto pozdravit v krásném předprázdninovém období, které je, stejně jako v loňském roce, poněkud netradiční. Bezprecedentní covidová situace se nicméně každým dnem zlepšuje, což je důvod k radosti. Někteří z nás jsou již naočkovaní, naše ratolesti opět chodí do škol a manželky mohou konečně navštěvovat své kadeřnice. Těšme se proto z maličkostí, které nám tuto nelehkou dobu snad aspoň trošku zpříjemní.

I přes to, že je současná situace nepříjemná pro každého z nás, uvědomme si, co nás všechno naučila. Naučila nás být více spolu, naučila nás vzájemné solidaritě a také tomu, že práce či peníze nejsou víc než naše zdraví. Naučila nás podat pomocnou ruku blízkým i vzdáleným a ukázala nám, že i nadále platí přísloví „zlaté české ručičky“. Vždyť jsme to byli přece my, kdo při nedostatku ochranných pomůcek šli roušky a improvizovali, jak jen to šlo. Společně vše překonáme a snad už brzy přijdou lepší časy.

Vážení čtenáři, inspirativní čtení, plno zdraví, lásky a vzájemné solidarity Vám přeje Josef Honz, starosta Lnář.

V čele obce Lnáře stojí Ing. Josef Honz. Rádi bychom Vám představili pana starostu v krátkém rozhovoru.

Od kdy jste zvolen starostou obce?

Starostou obce jsem od roku 2018.

Už před svým zvolením starostou jste byl členem ZO?

V letech 2014–2018 jsem byl místostarostou; od roku 1997 jsem pak nepřetržitě členem obecního zastupitelstva.

S jakými představami jste šel do funkce starosty? Jaké jsou lásti a stálosti obce?

Do funkce starosty jsem šel s představou, že je nutné zajistit kontinuální chod obce a dokončit rozpracované projekty. Po více než dvaceti letech z funkce totiž odcházela do důchodu dlouholetá úspěšná starostka paní Stanislava Mašková.

Radost mám z toho, když se podaří úspěšně dokončit menší či větší akce a lidé to ocení. Starostmi starosty je to, jakým způsobem toho docílit.

Jaké problémy Vaší obce Vás nejvíce trápí a jak byste je chtěl řešit?

Jako největší problém vnímám nepřetržitý úbytek obyvatel obce (zejména odchod mladých lidí) a s tím související nízký počet dětí v základní škole. Jako řešení vidím nabídnout mladým lidem možnost dostupných stavebních pozemků.

Co chystáte pro obyvatele Vaší obce na nejbližší období a jaké máte dlouhodobé plány?

V nejbližším období chystáme pro obyvatele nové úseky

Co se v SOBu událo a co se bude dít

- Byla zpracována a podána žádost o platbu a závěrečná zpráva o realizaci v projektu „Zvýšení profesionalizace řízení SOB a obcí SOB II“, reg. č. CZ.03.4.74/0.0/0.0/17_0

80/0010113. Realizace projektu probíhala od

1. ledna 2019 do 31. prosince 2020. Projekt byl finálně uzavřen.

➤ V průběhu měsíců březen a duben 2021 byla postupně připravena a podána žádost o změnu, žádost o platbu a zpráva o realizaci projektu „Komunální služby na Blatensku“, reg. č. CZ.03.2.6 5/0.0/0.0/16_047/0015705 za první monitorovací období. Projekt byl zahájen v měsíci září 2020. V současné době v Komunálních službách připravujeme rozšíření nabídky o služby švadleny, která bude od 1. června přítomna vždy v pondělí od 9,00 do 12,00 hodin a od 13,00 do 16,00 hodin.

➤ Na začátku května probíhalo přezkoumání hospodaření Krajským úřadem Jihočeského kraje s výsledkem, že nebyly zjištěny žádné chyby a nedostatky. Přezkoumání hospodaření bylo provedeno v podmínkách mimořádných opatření vyvolaných epidemickou situací na území ČR, z podkladů předávaných elektronicky a konzultovaných dálkovou formou. Protokol o přezkoumání hospodaření bude přílohou závěrečného účtu SOB za rok 2020, který bude projednán na Valné hromadě SOB v červnu 2021.

➤ Byla zpracována zpráva o udržitelnosti projektu „Kompostéry pro občany Svazku obcí Blatenska“. Do projektu bylo zapojeno celkem 13 členských obcí SOB. Celkově se nakoupilo 1053 ks domácích kompostérů o objemu 400 l nebo 1000 l dle požadavků obcí.

➤ Intenzivně pracujeme na přípravě stolního kalendáře SOB pro rok 2022. Zpracováváme podklady, které nám poskytly zástupci členských obcí, případně další organizátoři akcí.

➤ Průběžně byla poskytována poradenská činnost dle aktuální potřeby starostů případně dalších pracovníků obcí.

➤ Pracovnice SOB poskytly pomoc občanům při vyplňování formulářů ke Sčítání lidu 2021 a dále při registraci na očkování covid-19.

➤ Jednání Valné hromady SOB připravujeme na 16. června 2021.

Dana Vohryzková, předsedkyně SOB

Evropská unie
Evropský sociální fond
Operační program Zaměstnanost

Základní informace o projektu CSS

Realizace projektu Svazu měst a obcí ČR s názvem „Posilování administrativní kapacity obcí na bázi meziobecní spolupráce“, zkráceně také „Centra společných služeb“ (CSS), reg. č.: CZ.03.4.74/0.0/0.0/15_019/0003017 byla ukončena k 31. prosinci 2019. Od 1. ledna 2020 do 31. března 2020 běžela tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu. Druhé prodloužení projektu probíhalo v době od 1. dubna 2020 do 31. prosince 2020. Od 1. ledna 2021 do 31. října 2021 probíhá dále tzv. povinná udržitelnost po ukončení projektu. Touto povinností se rozumí pokračování v aktivitách Centra společných služeb minimálně v rozsahu jednoho pracovního úvazku.

Realizační tým CSS Blatensko tvoří:

Dana Vohryzková, tel.: 728 881 358

e-mail: vohryzkova@blatensko.eu

Kancelář SOB na adrese:

Na Tržišti 727, Blatná

tel.: 728 881 358, 383 420 300

e-mail: blatensko@blatensko.eu

Úřední hodiny:

Pondělí	8.00–11.00	12.30–16.00
Středa	8.00–11.00	12.30–16.00
Pátek	8.00–11.00	

Katalog veřejných služeb je k dispozici na <http://www.blatensko.eu/svazek-obci-blatenska/centra-spolecnych-sluzeb-projekt-smo-cr/> nebo k vyzvednutí v tištěné podobě v kanceláři SOB.

Dana Vohryzková

MAP Blatensko II

Od začátku roku 2021 bohužel neprobíhala osobní setkání aktérů projektu MAP II. Aktivity projektu však pokračují dle plánovaného harmonogramu. Realizační tým i aktéři projektu komunikují převážně telefonicky a e-mailovou poštou.

V květnu a červnu bude probíhat aktualizace

Investičních priorit jednotlivých školských zařízení

a další aktualizace dokumentace MAP II.

Na počátku března byl zahájen 10týdenní on-line workshop „Učíme se venku“ pro pedagogické pracovníky v MŠ i ZŠ. O kurz byl velký zájem, zúčastnilo se ho více než 30 paní učitelek z Blatenska J.

V září roku 2020 byly Pro Místní lidovou knihovnu Bělčicích v rámci projektu pořízeny Albi tužky spolu s knihami Kouzelné čtení (O perníkové chaloupce, Pohádkové učení, Hravá přírodověda, Hravé české dějiny 1, Vesmír, Vyjmenovaná slova).

Vzhledem k vývoji pandemie koronaviru a s ním spojenými vládními

nařízeními, byly tyto Albi tužky uloženy v knihovně a čekaly na svou chvíli. A ta právě nastala. První Albi tužka byla představena dětem z MŠ Bělčice v úterý 4. května. Dětem se velmi líbila, společně s knihovnicí si ji vyzkoušely na školní zahradě a četly z knihy: Kouzelné čtení – O perníkové chaloupce. Další Albi tužka bude představena ve Školní družině Bělčice a třetí v Místní lidové knihovně v Bělčicích.

realizační tým MAP Blatensko II

**Uzávěrka příjmu příspěvků
do červencového vydání
SOBáčku č. 80**

je v neděli 4. července 2021.

Příspěvky posílejte na e-mail:

sobacek@blatensko.eu

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

Svazek obcí Blatenska
Spálená 727, 388 01 Blatná
IČO: 68538189
Dana Vohryzková tel.: 728 881 358
e-mail: pradelna@blatensko.eu

Komunální služby Blatenska

praní a žehlení | mandl | švadlena

PONDĚLÍ | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

(příjem a výdej zakázek švadlena)

ÚTERÝ | 9,00 – 12,00

STŘEDA | 9,00 – 12,00; 13,00 – 16,00

ČTVRTEK | 9,00 – 12,00

PÁTEK | 9,00 – 11,00

| U **ručního žehlení** se připočítává částka 20,-Kč za kus.

| **Ceny** jsou konečné, nejsme plátcí DPH.

| **Dopravu** nezajišťujeme.

| Individuálně může být stanovena cena vyšší např. u nestandardního prádla velkých rozměrů nebo při silném znečištění.

| **Dodací lhůta 5 dní**, do dodací lhůty se nezapočítává den příjmu, sobota, neděle a svátky.

Ceník praní a mandlování prádla

platnost od 1. 2. 2021

1. Kapna.....	17,- Kč
2. Prostěradlo.....	15,- Kč
3. Powlak na polštář.....	10,- Kč
4. Ručník, utěrka.....	7,- Kč
5. Osuška.....	9,- Kč
6. Ubrus.....	15,- Kč
7. Závěs, záclona.....	21,- Kč
8. Sedák.....	10,- Kč
9. Mikina, vesta, košile.....	20,- Kč
10. Tričko.....	15,- Kč
11. Kalhoty.....	30,- Kč
12. Zástěra, šaty.....	14,- Kč
13. Ponožky.....	8,- Kč
14. Plyšové hračky do 30 cm.....	10,- Kč
15. Potah na matrace.....	100,- Kč
16. Spacák slabý.....	30,- Kč
Spacák silný.....	50,- Kč
17. Mikroutěrka.....	4,- Kč
18. Chňapka.....	8,- Kč
19. Plášť.....	35,- Kč
20. Bunda slabá.....	50,- Kč
Bunda silná.....	100,- Kč
21. Deku slabá.....	25,- Kč
Deku střední.....	50,- Kč
Deku velká.....	70 - 100,- Kč
Deku ovčí vlna.....	100,- Kč
22. Podložka do postele ovčí vlna.....	50,- Kč
23. Potah sedací souprava.....	90,- Kč
24. Potah křeslo.....	40,- Kč
25. Polštář malý.....	30,- Kč
Polštář velký.....	50,- Kč
26. Potahy auto.....	25,- Kč
27. Sedák zahradní silný malý.....	25,- Kč
Sedák zahradní silný velký.....	50,- Kč
28. MANDLOVÁNÍ vyprané suché prádlo na jednolůžko (kapna, polštář, prostěradlo).....	10,- Kč

Obec Lnáře- Pokračování ze str. 1

rybníky znamenaly občas i zkázu, když se obcí prohnala velká voda. Zvlášť ničivé následky měly povodně v roce 1895, 1987 a 2002.

Vlastní název Lnář ale s vodním živlem nesouvisí. Pochází od „lnářů“, tedy lidí živících se pěstováním, zpracováním, případně i prodejem lnu. Krátce před polovinou 17. století se pro Lnáře, tedy zprvu pro zdejší šlechtické sídlo a panství, posléze i pro ves, začíná užívat německé jméno „Schlüsselburg“, jež se jako úřední název obce uplatnilo ještě za druhé světové války.

Lnářská náves kolem roku 1930; v pozadí kostel sv. Mikuláše, vpravo dnes již neexistující kaplička sv. Jana Nepomuckého.

Jak již bylo naznačeno, historii Lnář můžeme sledovat od počátku 14. století. První písemná zmínka pochází z roku 1318, kdy byl majitelem vsi rytíř Habart, který tu měl své sídlo – tvrz. Tu však v meandru Smoliveckého potoka v odlehle poloze od původní zástavby vsi vybudovali nejspíše již jeho předchůdci, kterým lze přisoudit erbovní znamení klíče. Erbem Habartovým byla naopak oslí hlava.

Lnářský zámek a tvrz s navazujícími budovami parostrojního pivovaru kolem roku 1930

Dějiny Lnář jsou úzce propojeny právě se zdejším šlechtickým sídlem, nejprve tvrzí, pak zámkem, jež bylo správním střediskem panství náležejícího k největším v kraji. Na sklonku patrimoniálního období, to jest krátce před rokem 1850, k němu náležela 2 poddanská městečka a 34 vesnic, zaujímalu plochu bezmála 7 000 ha a žilo na něm kolem 10 000 obyvatel. Představovalo především významný hospodářský podnik (velkostatek), který se vedle zemědělské výroby orientoval zejména na lesnictví a rybářství. Na počátku 19. století se na celém území lnářského panství nacházelo něco přes 200 rybníků. Vznikla

Bývalý klášter bosých augustiniánů s kostelem Nejsvětější Trojice na sklonku 30. let.

P. Alois Majer (1856–1932),
převor, farář a významný kulturní
a spolkový činovník ve Lnářích.

Velkostatek byl významný i v dalších ohledech. Široké okolí zásoboval až do roku 1936 pivem zdejší pivovar, od roku 1907 parostrojní. Dále tu fungoval lihovar, cihelna, mlýn a parní pila či zahradnictví. Po celou dobu tak poskytoval zaměstnání mnoha místním i přespolním.

Během staletí se ve vlastnictví panství, respektive velkostatku Lnáře, vystřídala řada známých i méně významných šlechtických rodů. Po místních rytířích následovali počátkem 15. století Zmrzlíkové ze Svojšína, kteří zdejší panské sídlo (tvrz) přestavěli v pozdně gotickém duchu. Z této doby, konkrétně z roku 1465, pochází také první zmínka o Zámeckém (Hradském) rybníku, který zřejmě současně plnil i fortifikační (obránnou) funkci. Kališnickému rodu Zmrzlíků lze přičíst i založení lnářského pivovaru.

Socha sv. Jana Nepomuckého
z roku 1737 v parčíku naproti
bývalému panskému dvoru
ve Lnářích; duben 2018.

dokonce i pověst, že na velkostatku je rybníků co dnů do roka a v roce přestupném se napouští ještě jeden navíc. Mnohé však byly v první polovině 19. století pro nevýnosnost zrušeny ve prospěch pastvin pro chov ovcí, který byl v té době dočasně pokládán za rentabilnější.

Nový rozmach rybářství, ale i lesnictví, přišel kolem roku 1900 s osobou ředitele velkostatku Theodora Mokrého (1857–1945), který mimo jiné stojí se svým podřízeným Václavem Peckou za vyšlechtěním vysokojakostního tenkokožního plemene kapra – lnářského modráka (dnes již ovšem vyhynulého).

Theodor Mokry (1857–1945),
ředitel velkostatku Lnáře
a významný lesnický
a rybářský odborník.

Z dalších majitelů zmiňme Volfa Novohradského z Kolovrat († 1609), jenž přestavěl lnářskou tvrz v renesančním stylu (dodnes patrném) a hostil zde několikrát posledního Rožmberka Petra Voka.

Díky hraběti Aleši Ferdinandovi Vratislavovi z Mitrovic († 1672) získaly Lnáře svou nejvýznamnější dominantu – raně barokní zámek. Začal se stavět roku 1663 podle plánů italského architekta Carla Luraga a ve funkci šlechtického sídla nahradil dosavadní tvrz, dnes se poněkud krčící v jeho těsném sousedství.

Následující majitelé, hrabata Černínové z Chudenic, se do dějin Lnář zapsali především založením kláštera řádu bosých augustiniánů při již existujícím kostele Nejsvětější Trojice na návrší jihozápadně od zámku roku 1684. Klášter se stal významným lokálním centrem duchovního života a kultury. Jeho budovy tvoří druhou nejvýraznější dominantu obce a zvláště kostel ukrývá nejedno zajímavé umělecké dílo, především oltářní obraz Nejsvětější Trojice od Petra Jana Brandla z roku 1707 či

Z oslavy 50. výročí dobrovolného hasičského sboru ve Lnářích v roce 1943.

Odhalení pomníku obětem první světové války před Lnářskou školou roku 1923.

řezbu tváře trpícího Krista od Františka Bílka z roku 1899. Zejména kolem roku 1900, za převora Aloise Majera (1856–1932), který sám byl význačnou kulturní osobností (spisovatel, historik, dramatik, včelař, spolkový činník), navštěvovali klášter nejrozličnější hosté, včetně lidí z uměleckých kruhů. Vedle již zmíněného Bílka to byl třeba malíř a mozaikář Viktor Foerster. V neposlední řadě měli augustiniáni od josefinských dob na starosti i duchovní správu Lnářské farnosti. Konec činnosti kláštera přinesla „akce K“, celostátní plán likvidace řeholního života, zrealizovaný v roce 1950. Obytné budovy byly vyklizeny a následně předány nejprve vězeňské správě, pak určeny k zdravotnickému využití. Od roku 1965 zde sídlí psychiatrická léčebna. Kostel zůstává ve vlastnictví a užívání církve.

Posledními majiteli velkostatku Lnáře s příslušnou modrou krví byli v letech 1872–1927 baroni von Lilgenau. Následoval pražský podnikatel Karel Bondy a roku 1936 získala velkostatek v dražbě rodina JUDr. Jindřicha A. Vaníčka, která jej v roce 1993 včetně zámku a dalších budov i zrestituovala. Na tradici rybářství a lesnictví dnes navazují společnosti Rybářství Lnáře a Dvůr Lnáře, které pozemky bývalého velkostatku obhospodařují.

Díky významu Lnář jako střediska rozlehlého panství a existenci kláštera vznikla v obci celá řada větších i menších památek, které utvářejí její charakter. Kromě zámku a kláštera jde například o kostel sv. Mikuláše, ve středověku farní, jehož současná podoba je z 30. let 18. století. Kolem kostela se rozkládá hřbitov, na němž je pohřbena i herečka Karolína Slunéčková (1934–1983), která si se svým manželem, hercem Rudolfem Vodrážkou (1932–2001), koupila roku 1968 ve Lnářích chalupu. Hroby několika zde pochovaných lokálně významných osobností byly v loňském roce prohlášeny obcí za čestné.

Z dalších památek můžeme jmenovat klasicistní kapli sv. Anny na návrší za zámeckým parkem a blízké hrázdné budovy bývalého hospodářského dvora „Annahof“ postavené kolem roku 1840. Z téže doby pochází nynější klasicistní administrativní a obytná budova panského dvora nedaleko zámku. Novějšího původu je Betlémská kaple Církve československé (husitské) z roku 1948.

Na území Lnář se nachází i několik drobných sakrálních památek, kupříkladu raně barokní kaplička při cestě ze Lnář do Hradiště, před několika lety opravená a zachráněná tak před zkázou, boží muka při silnici do Zahorčic a druhá u silnice na Kocelovice. Celkem početně je tu zastoupena barokní volná plastika. Šestice soch zdobí most do zámku, sochy sv. Jana Nepomuckého a sv. Donáta pak most mezi Zámeckým a Podhájským rybníkem. Další, opět svatojánská socha z roku 1737, se nachází v parčíku naproti dvoru, kam byla po restaurátorském zásahu transferována z jiného místa v obci. Litinový sv. Jan stojí v Podhájkách,

Pomníky osvobození Lnář americkou armádou a příjezdu československé samostatné obrněné brigády; květen 2020.

v místech, kde byly roku 1838 nalezeny fragmenty stříbrné sochy téhož svěťce, odcizené z kostela v Nepomuku. Před kostelem Nejsvětější Trojice jsou od roku 2018 umístěny náhrobní kříže přenesené sem ze zrušeného řeholního hřbitova v bývalé klášterní zahradě.

Z přírodních památek je potřeba zmínit památné stromy, jmenovitě Brandlovu lípu (stáří zhruba 300–330 let, výška 20 m, obvod kmene 440 cm) a dvě takzvané Augustiniánské lípy (stáří zhruba 300 let, výška 26 m, obvod kmene 655 cm) u kostela Nejsvětější Trojice, všechny prohlášené v roce 2001.

Zrušení poddanství, vrchnostenské správy a zavedení volených samosprávných orgánů v letech 1848–1850 otevřelo cestu k svěbytnému rozvoji obce. Nyní již nebyl určován jen velkostatkem, ačkoli ten v něm i nadále hrál významnou roli. Lidé si otevírali nové živnosti, obchody a provozovny, mezi nimi i hostince, kterých bylo ve Lnářích před první světovou válkou již pět, mezi nimi i známý „Přístav“ (tehdy ovšem nazývaný jinak). Co se týče obchodu ten spočíval až do sklonku 19. století v rukách místních židovských rodin.

Do obce dorazil pokrok. Již v roce 1872 zde byla zřízena pošta a roku 1902 zaveden telegraf. Spojení s okolním světem zjednodušilo a urychlilo otevření lokální dráhy Blatná – Nepomuk se stanicí ve Lnářích roku 1899.

V obci vznikla řada spolků. Z těch předválečných je dodnes činný dobrovolný hasičský sbor založený roku 1893. Začalo se tu hrát divadlo, nejprve v klášteře. Tamtéž byla již v roce 1851 otevřena první veřejná knihovna ve Lnářích.

Neméně důležitou instituci se stala škola, jež v obci funguje nepřetržitě již od druhé poloviny 18. století. Současná školní budova pak byla dokončena a otevřena v roce 1898.

Utěšený rozvoj obce vedl k tomu, že roku 1903 se Lnáře ucházely o povýšení na městys, jakkoli neúspěšně. V roce 1913 ale získaly právo pořádat pravidelné trhy na dobytek. To se ale již schylovalo k prvnímu válečnému konfliktu světových rozměrů, který přirozeně zasáhl i do života naší obce. Jména 27 padlých, zemřelých a nezvěstných Lnářských občanů jsou uvedena na pomníku před budovou školy, odhaleném 12. 8. 1923. Kromě lidských a hospodářských ztrát byl důsledkem válečné doby též velký odklon věřících od tradiční římskokatolické církve ve prospěch nové, vlastenecky orientované Církve československé. Ve Lnářích, které se staly jejím významným střediskem, ji založil roku 1920 Adolf Arnošt, bývalý řeholník zdejšího augustiniánského kláštera. Během první republiky se tato náboženská organizace významně podílela na kulturním dění v obci, a to v úzké spolupráci s tělocvičnou jednotou Sokol, jež byla ve Lnářích ustavena roku 1919. Společně pořádaly různé národní oslavy, sportovní akce, plesy, divadlo apod. Dodejme, že Sokol je nejpočetnějším a neaktivnějším Lnářským spolkem dodnes. Ke kulturnímu rozvoji přispělo i zřízení veřejné obecní knihovny, jež vznikla sloučením několika spolkových knihoven.

Významné události proběhly ve Lnářích a okolí na konci druhé světové války. Obcí prochází hlavní silnice č. I/20, která zde byla v posledních válečných dnech demarkační linií vymezující hranici osvoboditelských operací anglo-amerických vojsk a Rudé armády. Stahovali se sem i vojáci generála Andreje Andrejeviče Vlasova ve snaze dostat se do zajetí Američanů. Vlasov sám pobýval z 11. na 12. 5. 1945 na zámku ve Lnářích pod ochranou amerických vojáků, kteří Lnáře 6. 5. osvobodili. Ti jej ale v souladu s dohodami mocností vydali 12. 5. na hrázi Nového rybníka u Lnářské bažantnice do rukou rudoarmějců. Osvobození Lnář připomíná pomník u křižovatky zmíněné hlavní silnice a komunikace č. 177 ve směru Spálené Poříčí – Horažďovice. K němu přibyl v roce 2015 menší pomník příjezdu československých zahraničních brigádů. Pobyt generála Vlasova pak připomíná od roku 2010 pamětní deska před zámkem. Revolučního dění v květnu 1945 se Lnářští občané aktivně zúčastnili. Dva za to zaplatili životem. Mlynář z Podhájského mlýna Miloslav Havlík padl u Životic, Josef Slaviček, člen partyzánského oddílu v Kasejovicích, podlehl zraněním z přestřelky u Kláštera za Nepomukem.

Období po roce 1948 se i ve Lnářích odvíjelo ve znamení socializace, kolektivizace, ale též výstavby. Byl především zestátněn velkostatek, jehož pozemky si rozdělily národní podniky Československé státní statky (zemědělská půda), Státní rybářství Blatná a Lesní závod Rožmitál pod Třemšínem. V roce 1957 byla ve Lnářích i Zahorčicích založena jednotná zemědělská družstva (JZD), posléze ovšem sloučená v jeden celek, k němuž byla v 70. letech připojena ještě družstva Kocelovice a Tchořovice, Lnářské středisko státního statku a farma Hajany. S tím souviselo též spojování obcí, kdy byly všechny uvedené s výjimkou Hajan

Fotbalisté TJ Sokol Lnáře v roce 1975.

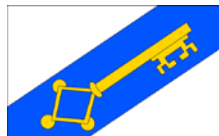
postupně sloučeny pod Místní národní výbor (MNV) Lnáře – Zahorčice v roce 1964, Kocelovice a Tchořovice roku 1974. Nové potřeby rozšířené samosprávy, ale i dalších subjektů v obci vedly k výstavbě dodnes sloužící víceúčelové budovy MNV, pošty a hasičské zbrojnice v letech 1975–1977.

Do Lnář přišlo mnoho nových obyvatel, kteří zde našli práci a vesměs i nový domov. Výše zmíněné podniky, které je zaměstnávaly, pro ně během let vybudovaly několik bytových domů. Zástavba Lnář se ovšem od 50. let rozrostla nejen o tyto podnikové objekty, nýbrž také o nemálo rodinných domků. Obecní samospráva musela rozšířit občanskou vybavenost, a tak během 60. – 80. let zajistila vybudování nového restauračního zařízení, kulturního domu, dvou nových prodejen a čerpací stanice pohonných hmot.

Významnými proměnami prošel Inářský zámek a také tvrz. V zámku nejprve úřadovala administrativa státního statku (do postavení nové správní budovy v roce 1955, dnes sídla zemědělského družstva), byly tu byty pro jeho stálé i sezónní zaměstnance, sklady léků, civilní ochrany a dalšího materiálu. MNV Lnáře mělo na zámku oddací síň, kulturní sál, školku, kino a volební místnost. Ve velkém sále cvičili Sokolové a později tu probíhaly nácvičky na spartakiády. Památkáři využívali objekt ke svozům historického mobiliáře. V parku se konaly taneční zábavy a přístupný byl pro veřejnost i bazén. Údržba však byla minimální. Teprve roku 1972 zahájila celkovou rekonstrukci objektu generální prokuratura a po ní počátkem 80. let Úřad vlády České socialistické republiky, který ji úspěšně dokončil a navázal obnovou parku. Zámek poté sloužil jako rekreační a školící středisko. Opravy se dočkala i sousední tvrz po demolici většiny pivovarských budov (komín někdejší parostrojní varny byl zbořen již v roce 1967), v níž byly zřízeny služební byty.

Kulturní, společenský a sportovní život byl ve Lnářích za socialismu přiměřeně bohatý. Akce se konaly nejprve hlavně na zámku, od roku 1971 pak v novém kulturním domě. S přestávkami se až do roku 1977 v obci hrálo divadlo. Velmi činným byla TJ Sokol, která se začala intenzivně věnovat fotbalu, ale reprezentovala Lnáře třeba též účastí na spartakiádách. V roce 1948 bylo založeno myslivecké sdružení, jež začalo od 70. let pořádat každoroční ples a rovněž masopust (ten dnes organizuje TJ Sokol). Dále můžeme zmínit hasiče (v té době označované jako požárníci), Český svaz žen, Československý červený kříž, Socialistický svaz mládeže, při němž fungovala pionýrská organizace, ad. Důležitou roli hrála ve veřejném životě též škola. Místní organizace Českého svazu ochránců přírody zrealizovala v roce 1983 projekt naučné stezky „Okolím Lnář“ vedoucí ze Lnář do Tchořovic, poničené ovšem již v roce 1987 povodní a v roce 2006 obnovené obcí s upravenou trasou.

Období změn po roce 1989 samozřejmě poznamenalo i Lnáře. Dějištěm významných událostí se stal místní zámek, jenž sloužil až do restituce jako výjezdni zasedací středisko české vlády. Ve dnech 10.–11. 4. 1990 se tu konalo historicky první setkání vlád České a Slovenské republiky. Později zde probíhala jednání o projektech kuponové privatizace. Obec

Znak a vlajka obce Lnáře.

v nadšení z obnovy demokratického zřízení uspořádala 7. 5. 1990 velkolepé oslavy 45. výročí osvobození Lnář americkou armádou, jichž se zúčastnila velvyslankyně USA s českými kořeny Shirley Temple-Black v doprovodu předsedy vlády České republiky Petra Pitharta.

K 1. 1. 1991 došlo k znovuosamostatnění Kocelovic a Tchořovic. Lnářská samospráva v čele se starostou Josefem Čadkem († 1994) se pustila do různých oprav, mimo jiné do rekonstrukce vnějšího pláště, krovu a střech hřbitovního kostela sv. Mikuláše (1992). Do Lnář se vrátili roku 1993 Vaníčkovi a začali hospodařit na zrestituovaném majetku. Zámek zpřístupnili v roce 1999 veřejnosti, začali zde nabízet prostory pro konání satebních obřadů, otevřeli restauraci a roku 2005 ojedinelé Muzeum kočky. V lednu 2001 zavítali do Lnář filmaři, kteří na zámku natáčeli jeden z dílů tehdy oblíbeného soutěžního pořadu pro milovníky památek a historie „O poklad Anežky České“. V této době byly Lnáře v širokém okolí známy jako místo konání hojně navštěvovaných diskoték ve zdejších kulturních domě.

Klíčovým byl pro obec Lnáře rok 2002. Obec převzala od úřadu vlády do vlastnictví objekt někdejší tvrze a zahájila jeho postupnou rekonstrukci. Dne 22. 4. 2002 byly Lnářům uděleny obecní symboly – znak a vlajka. Odráží se v nich historie i současnost. Základní barvou je modrá připomínající společně s figurou kapra zdejší stáletou rybníkářskou a rybářskou tradici. Zlatý klíč odkazuje k nejstarším vlastníkům Inářského šlechtického sídla, kteří nosili toto znamení ve svém erbu, a dále poukazuje na někdejší německý název obce Schlüsselsburg (Schlüssel = klíč). Použití dvou figur (klíče a kapra) rovněž vyjadřuje spojení dvou místních částí obce – Lnář a Zahorčice.

Rok 2002 přinesl také jednu z největších pohrom v moderních dějinách obce a tou byla velká voda, která zde napáchala značné materiální škody. Jelikož šlo o událost do značné míry přelomovou, budiž na tomto místě chronologickým závěrem prezentace dějin Lnář. To samozřejmě neznamená, že by se tím rozvoj obce zastavil, právě naopak. V posledních dvou desetiletích se uskutečnilo mnohé. I prostý výčet toho podstatného by ale dalece přesáhl kapacitu tohoto příspěvku.

Zahorčice

Jméno vsi vyjadřuje její polohu „za horou“ (míněna zřejmě Mešnice). V písemných pramenech vystupuje poprvé roku 1383. Nezřídka je nutno ji odlišovat přízviskem „u Lnář“, jelikož v jižních, respektive jihozápadních Čechách jsou hned čtyři stejnojmenné obce.

Od počátků své historické existence až do roku 1850 patřily Zahorčice k panství Lnáře. Poté utvořily politickou obec s Kocelovicemi, Tchořovicemi a Řištěmi. Samostatnou obcí se staly v roce 1884 a zůstaly jí až do roku 1964, kdy byly sloučeny pod společný MNV Lnáře.

Ves měla vždy převážně zemědělský charakter. Většinu obyvatelstva tvořili na rozdíl od Lnář rolníci a chalupníci. Samozřejmě zde bylo i několik domkářů, kteří měli minimální nebo žádnou výměru polnosti a živili se hlavně řemeslem.

Když ve druhé polovině 18. století zavedl hrabě Franz Karl Rudolf Sweerts-Sporck ve Lnářském panském dvoře chov žlutého alpského skotu, byli to vzhledem k blízkosti Lnář právě zahorčičtí hospodáři, u nichž se toto plemeno nejdříve rozšířilo a postupně vytlačilo dosud chovaná plemena. Ještě kolem roku 1865 se mezi lidmi ze sousedních vsí říkalo, že zdejší rolníci si potrpí na žlutostrakatý skot, čímž si také nejspíše vysloužili svou přezdívku „žluťáci“.

Nejvýznamnější památkou v Zahorčicích je návesní kaple z první poloviny 19. století. V roce 2019 byla pozhéňána s titulem sv. Jana

Panorama Zahorčic od východu na pohlednici odeslané roku 1942.

Herečka a Inářská chalupářka Karolína Slunéčková (1934–1983).

Zahorčická náves na snímku asi ze 40. let.

Nepomuckého, jehož socha (kopie původní) od té doby opět zdobí výklenek ve štítu. Vedle kaple stojí kříž z roku 1886 a pomník šesti místním obětem první světové války odhalený 14. 7. 1935. Zhotovil jej a udržoval zahorčický občan Jan Kalista, který pak sám zahynul za druhé světové války dne 25. 4. 1942 v Lipsku. V roce 1946 byla proto na pomník doplněna tabulka s jeho jménem.

K Zahořčicím náleží rovněž samota Baroch. Nachází se zde chatová osada, pozůstatky po dávném rýžování zlata a především bývalý mlýn. Ten je poprvé připomínán již roku 1418. V roce 1622 se tu jako mlýnář uvádí Tomáš Baroch, jinak Drnochoď. Od roku 1845 patřil mlýn rodu Boušů. František Bouše, neboli „pantáta Baroch“ (1890–1967), byl za první světové války francouzským legionářem. Jako poslední tu pak mlýnářské řemeslo vykonával do roku 1951 jeho syn Jaroslav Bouše (1920–1970), za druhé světové války vězněný nacisty. Dnes je objekt opravený a jeho průčelí zdobí mlýnářský znak a socha sv. Jana Nepomuckého, patrona mlýnářů.

Asi 1,5 km severně od vsi se nachází přírodní památka „Pastvina u Zahorčic“, vyhlášená 1. 12. 1985. Jde o vlhkou jednosečnou louku s charakteristicky dochovanými lučními společenstvy a rozsáhlým souborem vlhkomilných rostlinných druhů (bukvice lékařská, kozlík dvoudomý, hořec hořepník, prstnatec májový ad.).

Společenské dění ve vsi se dříve soustředilo v hostinci. Ten během let měnil místo, a to až do roku 1888, kdy Josef Drnek přenesl hostinskou koncesi do čp. 35. Jeho vnuk Václav zde provozoval hostinec až do roku 1951. Dnes je místem společenského setkávání obecní domek čp. 20, takzvaný Alcron. Bývala to pastouška, adaptovaná nejprve roku 1959 na úřadovnu MNV a JZD. Počátkem 70. let byl v domku obchod. Nyní se zde konají kupříkladu vánoční ochutnávky tradičních českých piv nebo oslavy různých životních jubileí. Při volbách se tu nachází volební místnost.

K tradičním akcím v Zahorčicích patří vedle již zmíněné ochutnávky piv těž letní nohejbalový turnaj, který se zde koná od roku 1995, a velikonoční rachtání, v posledních dvou letech ovšem znemožněné pandemickou situací.

sestavil Vladimír Červenka

Mlýn „U Barochů“ v Zahorčicích: duben 2021.

Rozhovor se starostou Lnář - Pokračování ze str. 1

veřejného osvětlení. Dále dokončujeme infrastrukturu pro první etapu nových stavebních pozemků. Řešíme rovněž posílení zdroje pro obecní vodovod, aby byl zaručen dostatek vody i v suchých obdobích.

Dlouhodobějšími plány je postupná obnova kanalizace v obci, napojení dosud nepřipojených domů na veřejný vodovod a řešení bezpečnosti na silnici I/20 (spolupracujeme s Ředitelstvím silnic a dálnic na výstavbě kruhového objezdu s novými přechody pro chodce, na rozšíření a obnově chodníků podél uvedené silnice).

Jak vidíte „svou“ obec za 10 nebo 20 let?

V ideálním případě jako „střediskovou“ obec s fungující školou, školkou a základními službami, ve které žijí spokojení lidé.

Prozradíte na sebe něco osobního?

S manželkou máme 6 dětí ve věkovém rozpětí 6 až 21 let, takže se nikdy nenudíme. Bydlíme v místní části Zahorčice, kde žilo několik pokolení mých předků. Rád se projedu na motorce po okolí, posedím a popovídám se sousedy a kamarády při sklenici piva.

Co Vám udělá radost? A co Vás zaručeně rozčílí?

Radost mi udělá, když mohu spolupracovat s rozumnými a vstřícnými lidmi. A když mi přijde zpětná vazba od občanů, že se jim v obci líbí a že si všimnou i drobností, které se v obci udělají. Dále také to, když jsou ti, na kterých mi záleží, zdraví a šťastní.

Rozčílí mne snad jen lidská lhosteinstost a bezohlednost.

Které místo v Jihočeském kraji (mimo Vaši obec) máte rád?

Nemám žádné konkrétní místo, ale líbí se mi malebné vesničky Jihočeského a Plzeňského kraje. Je uklidňující tudy projíždět a obdivovat místní architekturu a krásnou přírodu.

Něco na závěr?

Závěrem bych chtěl popřát všem, aby ve zdraví a pohodě přežili současnou nelehkou dobu. Dále děkuji všem, kteří přispívají k tomu, aby se nám na Blatensku dobře žilo.

Nové spojení do Prahy

Dne 16. 4. 2021 zahájila provoz nová linka Blatná – Praha dopravce Kovy Bus s.r.o. (www.kovybus.cz). Autobusová linka je vedena v idosu pod číslem 380901 a její provoz je výhradně na podnikatelské riziko dopravce, tzn. bez nároku na dotace z veřejných peněz. Pro obyvatele Blatné a okolí jsou zatím zřízeny spoje v 5.25 ráno v pracovní dny a v 16.00 v neděli, s plánovaným sezonním rozšířením o nové spoje v 17.00 v pátek a v 16.00 kromě neděle i o sobotách. Zároveň od května či června přibude spoj kromě soboty ráno i v neděli ráno z Prahy, takže bude možné pozvat do oblasti Blatné turisty na jednodenní i víkendové výlety. Autobus spojí Blatnou a Prahu přímo přes Mirovice a v Praze bude linka ukončena na autobusovém nádraží Na Knížecí, stanice metra Anděl. V Blatné bude jako počáteční sloužit zastávka Palackého, přesněji nástupiště číslo 4 (před bývalou pekárnou).

NOVA LINKA BLATNA – PRAHA a zpět (na idos.cz číslo 380901)

KOVY BUS s.r.o. (www.kovybus.cz)

Proč jet s námi:

1. Přímé spojení s Prahou přes Mirovice a po dálnici (namísto zajíždění do Příbrami)
2. V Praze autobusové nádraží Na Knížčici (blíže k Andělu i k centru)
3. Slevy pro studenty do 25 let včetně a pro seniory od 65 let včetně
4. Pohodlný autobus dálkového typu
5. Zavazadlo zdarma
6. Nápoj zdarma

380901 Blatná-Praha

Plati od 16.4.2021 do 11.12.2021

[illegible]

Pracovná doba		Pracovní podmínky		Pracovní podmínky		Pracovní podmínky		Pracovní podmínky	
Pracovní doba	Pracovní podmínky	Pracovní doba	Pracovní podmínky	Pracovní doba	Pracovní podmínky	Pracovní doba	Pracovní podmínky	Pracovní doba	Pracovní podmínky
1	Pracovní doba	2	Pracovní podmínky	3	Pracovní doba	4	Pracovní podmínky	5	Pracovní doba
6	Pracovní podmínky	7	Pracovní doba	8	Pracovní podmínky	9	Pracovní doba	10	Pracovní podmínky
11	Pracovní doba	12	Pracovní podmínky	13	Pracovní doba	14	Pracovní podmínky	15	Pracovní doba
16	Pracovní podmínky	17	Pracovní doba	18	Pracovní podmínky	19	Pracovní doba	20	Pracovní podmínky
21	Pracovní doba	22	Pracovní podmínky	23	Pracovní doba	24	Pracovní podmínky	25	Pracovní doba
26	Pracovní podmínky	27	Pracovní doba	28	Pracovní podmínky	29	Pracovní doba	30	Pracovní podmínky
31	Pracovní doba	32	Pracovní podmínky	33	Pracovní doba	34	Pracovní podmínky	35	Pracovní doba
36	Pracovní podmínky	37	Pracovní doba	38	Pracovní podmínky	39	Pracovní doba	40	Pracovní podmínky
41	Pracovní doba	42	Pracovní podmínky	43	Pracovní doba	44	Pracovní podmínky	45	Pracovní doba
46	Pracovní podmínky	47	Pracovní doba	48	Pracovní podmínky	49	Pracovní doba	50	Pracovní podmínky
51	Pracovní doba	52	Pracovní podmínky	53	Pracovní doba	54	Pracovní podmínky	55	Pracovní doba
56	Pracovní podmínky	57	Pracovní doba	58	Pracovní podmínky	59	Pracovní doba	60	Pracovní podmínky
61	Pracovní doba	62	Pracovní podmínky	63	Pracovní doba	64	Pracovní podmínky	65	Pracovní doba
66	Pracovní podmínky	67	Pracovní doba	68	Pracovní podmínky	69	Pracovní doba	70	Pracovní podmínky
71	Pracovní doba	72	Pracovní podmínky	73	Pracovní doba	74	Pracovní podmínky	75	Pracovní doba
76	Pracovní podmínky	77	Pracovní doba	78	Pracovní podmínky	79	Pracovní doba	80	Pracovní podmínky
81	Pracovní doba	82	Pracovní podmínky	83	Pracovní doba	84	Pracovní podmínky	85	Pracovní doba
86	Pracovní podmínky	87	Pracovní doba	88	Pracovní podmínky	89	Pracovní doba	90	Pracovní podmínky
91	Pracovní doba	92	Pracovní podmínky	93	Pracovní doba	94	Pracovní podmínky	95	Pracovní doba
96	Pracovní podmínky	97	Pracovní doba	98	Pracovní podmínky	99	Pracovní doba	100	Pracovní podmínky

A nejede 27.9.
B) spoje připravuje cestovní zavazadla
C) Express autobusův linka, nálopi v ceně, přeprava zavazadel! 16.4.27.9.
D) Na lince plati všechny druhy statních silek.
E) Na lince plati tarif a smlovni přepravni podmínky vyhlášené dopravcem informace o tarifu a přepravních podmínkách jsou zveřejněny ve vozidlech na lince.
F) Velmi rozdílné předmety se přepravuji pouze po předchozí telefonické rezervaci.

R misterku x jízdenka je možno si předsed zakoupit u síle předprodejních kanceláři AMS, nebo elektronicky na www.idos.cz nebo eshop.amsbus.cz

SBĚR LÉČIVÝCH ROSTLIN

NÁKUPNÍ SEZNAM 2021

Platný od 1. 5. 2021 do 30. 4. 2022

Výkup bylin na nákupních probíhá od **května do října**.

MIMOŘÁDNÝ ZIMNÍ VÝKUP 2.12.2021 9.00 - 13.00 v Č. Budějovicích

Ceny platí pouze pro soukromé osoby a zboží sbírané a pěstované v ČR.

Zboží nad 5 000 Kč je třeba domluvit s obchodním oddělením.

POZOR! OD 5.7. DO 9.7. 2021 NÁKUPNY UZAVŘENY - DOVOLENÁ

Nákupny léčivých rostlin – výkup za hotové

květen – říjen

NÁKUPNA Č. BUDĚJOVICE

U Výstaviště 494/5

České Budějovice

čtvrtek 9.00 – 17.00

8.7.2021 – zavřeno

NÁKUPNA ČIČENICE

Čičenice 114

úterý 7.30 – 15.00

6.7.2021 – zavřeno

NÁKUPNA KÁJOV – výkup do svozového auta

Boletická 115 (parkoviště u bývalé prodejny potravin)

Kájov

9.00 – 12.00

Otevřeno pouze: 7.6., 28.6., 2.8., 6.9., 4.10., 25.10.

NÁKUPNA BLATNÁ

Riegrova (areál nového Sběrného dvora Ve Škalí)

Blatná

9.00-16.00

Otevřeno: 12.5., 26.5., 9.6., 23.6., 14.7., 28.7., 11.8., 25.8., 8.9., 6.10., 20.10.

Byliny zasílejte na adresu: Byliny Mikeš s.r.o.

387 71 Čičenice 114

tel: 383 382 364

www.vykupbylin.eu

Historické písemné prameny ho poprvé uvádějí roku 1418, kdy Václav – mlynář pod Zahorčicemi – učinil trh s Petrouškem z Kasejovic o louku, ležící mezi jeho a slatinovým mlýnem. Tu mu následně pronajal za stálý plat po dvou groších.

Roku 1622 je v souvislosti s vlastnickými právy k tomuto mlýnu zaevidován mlynář Tomáš Baroch, řečený „Drnochod“. Následovníka Vavřince Drnochoda podržel pro budoucí generace zanícený blatenský historik a kněz J. P. Hille jako majitele budovy v mezidobí 1622–1628 i s přízviskem „Baroch“. Zmíněný název nesl mlýn i nadále. Roku 1643 je jako vykonavatel mlynářské živnosti připomínán jiný Tomáš Drnochod, jenž „roku 1652 dával vrchnosti při svatém Jiří a při svatém Havlu po jedné kopě a odváděl osm slepic. O rok později byl koupen za sto kop. V roce 1654 mlynář obhospodařoval 24 strychů orné půdy a tři porostliny. Z luk se bralo pět for sena. Dále měl mlynář pár vlastních koní a pár v nájmu. K tomu dvě krávy a prase.“

Další mlynáře zaevidoval ve svých záznamech již uváděný regionální historik a služebník boží J. P. Hille. Jedná se o téměř dvacet jmen. Zde za zmínku stojí osoba pantáty Jana Boušeho „Barocha“ /1850–1924/. Při svém „bílém řemesle“ si zadělal na tzv. „mlynářskou nemoc“ – plíce zanesené moučným prachem. Na stará kolena předal mlýn synovi Františkovi a sám se odebral na vejminěk nedaleko odsud do bývalé cihelny. Jeho doživotním zvykem bylo chodit každý den do mlýna zkontrolovat vše uvnitř po ukončení prací. Cestou vždy po pár udělaných krocích odpočíval na židli, kterou nesl s sebou. Nejednou se stalo, že ho zpět na vejminěk odvezla bryčka s koňmi.

Velmi pozoruhodné byly osudy právě jeho syna Františka /1890–1967/, které se propojily s hořkými událostmi ve víru 1. světové války. Františka Boušeho odvedly úřady ve 21 letech roku 1911 k polnímu pěšímu pluku v Písku. Ihned po vypuknutí světové války roku 1914 přešel do Srbska, kde se u Stepajoviče nechal dobrovolně zajmout i se šestnácti kamarády. Celá jeho strašná pouť válečnými hrůzami a útrapami je zaznamenána v kronice obce Zahorčice. Průvodci mu při ústupu Srbů roku 1915 byly hlad, zima a všudypřítomná smrt. Ve vyjedeném městě Elbasamu František Bouše vyměnil svou poslední košili a deku za kukuřici rozemletou na šrot. Tou se pak on a jeho kamarádi udržovali při živování – uvařený šálek pro pět osob ráno a večer. Ve srovnání s případy, kdy zajatci pojídali cestou trávu a bobule z keřů, to však byla ještě „mana nebeská“! Mimořádně pevnou vůli a statečnost František Bouše prokázal při vysilujícím desetihodinovém pochodu do Valony, kdy nesl tři hodiny na zádech raněného kamaráda, aby se neutopil. Boty již neměl a chodidla si tak zničil, že lezl po čtyřech.

Na konci roku 1917 se začala ve Francii formovat československá armáda. František Bouše, který se živý dostal až k městu Marseille a pracoval tady jako železniční zřízenec, vstoupil do řad 7. roty 21. pluku, odkud ho posléze přeložili ke 22. dragounskému pluku, 11. rotě. Prošel všemi bitvami, za svou chrabrost a zásluhy dostal tři vojenská vyznamenání. Jako hrdina se po vyhlášení samostatné Československé republiky vrátil domů na mlýn a ujal se po otci mlynářské živnosti.

Osud se na mlýn „Baroch“ a jeho osazenstvo zamračil i za Protektorátu. V lednu 1942 byl gestapem zatčen pro nedodržování nacistických nařízení mlynářský tovaryš Jaroslav Bouše. Byl vězněn v Klatovech a na pražské Pankráci, posléze se dostal do pracovního tábora v německém Dortmundu. Všechny útrapy však šťastně přečkal a překonal. V květnu 1945 ho mohli jeho blízcí uvítat doma v Zahorčicích.

**Jako v pohádce.
Skvost lidové architektury
– „Barochů“ mlýn
u Zahorčic – je zmiňován
v dobových záznamech
již od roku 1418.**

Mezi unikátní ukázky selského baroka patří mimo jiné dominantní objekt „Barochů“ mlýna u Zahorčic. Protože leží stranou frekventované oblasti v náručí panenské přírody, musí tato romantická scénérie nutně chytout za srdce každého, kdo do těchto míst zavítá. Je zde doslova božský klid a pohoda a celý architektonický šperk má za sebou generální rekonstrukci, trvající řadu let. Tím byla jeho celková hodnota mnohonásobně navýšena.

„Barochů“ mlýn nebo také mlýn „Baroch“ čp. 29 leží zhruba kilometr západně od obce Zahorčice, nedaleko chatové osady „U Barocha“. Přístup k němu zajišťuje komunikace číslo 177 z Mladého Smolince do Lnář. Jde o jedno ze staročeských vodních děl na břehu potoka Lomnice.

František Bouše získal již 4. května 1945 jedno z osmi míst národního výboru v Zahorčicích. V říjnu téhož památného roku mlýn „Baroch“, za okupace uzavřený, znovu obnovil provoz. To domácí i přespolní vřele uvítali. Bohužel to nemělo dlouhého trvání. Již v červnu 1951 totéž po úředním sloučení mlýnů spáchali komunisté. Tentokrát definitivně. V mletí obilí se pokračovalo jen ve Lnářích v mlýně Josefa Kohouta, ovšem toho časem část místní silné komunistické složky existenčně zničila a psychicky zlomila.

Jak sděluje pamětní kniha Zahorčic, roku 1954 byl František Bouše zvolen do devíticenného MNV Zahorčice. Roku 1960 se stal i členem finanční komise tamtéž. Po zániku „bílého řemesla“ na „Barochu“ stejně jako ostatní mlynáři pracoval František Bouše na svém hospodářství. Když v Zahorčicích vzniklo JZD, vstoupil do něho. Roku 1959 usedl za volant traktoru a ošetřoval mladý dobytek, který byl umístěn v jeho stájích.

Roku 1964 došlo ke sloučení MNV Zahorčice a Lnáře, zároveň také ke sloučení obou JZD. František Bouše se stal členem přípravného výboru JZD a také se ocitl mezi pěticí kandidátů, zvolených 14. 6. 1964 do MNV Lnáře.

Někdejší mlynář byl člověkem na svém místě. Nesmírně pracovitý, seštelý, se širokým přehledem. V mezidobí 1964–1967 dokonce převzal funkci zahorčického kronikáře. Zde je nutno také zdůraznit, že Boušovi se přihlásili hned po skončení 1. světové války k nově založené Církvi československé husitské ve Lnářích. Stejně tak učinilo i několik dalších mlynářských rodin z okolí.

Do mlýna „Baroch“ byla přivedena elektřina až roku 1972. Tehdy musel uživatel usedlosti zaplatit nemalý obnos 15 000 korun. Předtím se zde svítilo dynamem, když tekla voda a vyráběla se „šťáva“. Nebo musela vystačit osvědčená „petrolejka“. Odpradáva se v sousedství mlýna „Baroch“ rozkládal také malý rybníček, což ostatně platilo i pro ostatní mlýny v oblasti. V 80. letech 20. století vyrostlo na parcelách nedaleko mlýna dvanáct chat. Nachází se tam i rýžovnícké pahrbky ze 13. a 14. století – rýžoviště zlata prohlásilo ministerstvo kultury roku 1990 kulturní památkou.

Roku 1967 mlýn „Baroch“ změnil majitele. František Bouše jej odprodal rodině Brettových z Prahy, která záhy započala s jeho renovací. Sám potom déle než rok pracoval ve mlýně v Poběžovicích. Po pracovní době nadto ještě vykládal z vagonů na nádraží cement. Život ovšem dokáže být neuvěřitelně překvapivý, a tak se stalo, že se František Bouše zase do rodného mlýna „Baroch“ vrátil. Rodina Brettova totiž od svých plánů odstoupila a koupi zrušila. A tak mlýn, pozemky a hospodářské budovy vzápětí František Bouše s manželkou Libuší odkázali nevlastní dceři Marii, provdané za Petra Otřísala – absolventa UMPRUM v Uherském Hradišti, obor design, který tehdy vyučoval v Bechyni studenty na střední průmyslové keramické škole. František Bouše ještě nějaký čas jezdil za prací do pražského podniku „Konstruktiva“ spolu s několika dalšími jedinci ze Lnář. Manželé Otřísalovi se chutě a s pilí sobě vlastní pustili do rekonstrukce objektů. Měli na to ovšem zpočátku pouze víkendy, protože ještě sídlili trvale v Bechyni. U nich ve městě těžce nemocný František Bouše strávil závěrečnou etapu života a zde vydechl naposledy. Šedesátiletý někdejší mlynář měl velký a slavný pohřeb. Ten mu byl vypraven z jeho mlýna „Baroch“. Na cestu, odkud není návratu, ho vyprovodilo roku 1982 mnoho truchlících. V něm odešla velká postava zahorčické i lnářské historie, jež vždycky požívala úcty a upřímné lásky pro ryzí charakter.

Manželé Otřísalovi se poté do mlýna „Baroch“ natrvalo přestěhovali. Rušné městské ulice velmi rádi zaměnili za venkovskou lokalitu, která jim učarovala hned při první návštěvě. Petr Otřísal vyučoval na ZŠ Blatná, později na ZŠ Blatná – maloval, vyráběl keramiku a své zdařilé výtvary vystavoval na řadě míst /Brno, Velká nad Veličkou, Tábor, Milevsko, Blatná/. Některé části jeho umělecké tvorby posléze přesídlily i do nově zřízené galerie ve lnářské tvrzi. Po listopadu 1989 se s manželkou Marií zaměřil i na „kupeckou“ činnost. Ve Lnářích si zařídili velice pěkný a prosperující obchod „Vesna“. I když už jsou v důchodu a obchod neprovozují, stále se této prodejně z ustáleného zvyku říká místními „U Otřísalů“.

Mlýn „Baroch“ se zásluhou manželů Otřísalových i jejich dětí Karin a Petra dočkal pohádkové proměny. Tyto započaly v roce 1986. Objekt chrání nová střešní krytina, dovnitř byla zavedena vodní přípojka, došlo ke kompletní výměně oken, opravě vnitřních prostor. Jako skutečnou třešničku na dortu ozdobila skvost lidové architektury zářivá fasáda, ve štítu vznikly sluneční hodiny. Od roku 2012 připomíná původ usedlosti nový mlynářský znak v horní části čela objektu a klid a bezpečí jeho obyvatel střeží soška svatého Jana Nepomuckého. Bohužel voda, která po staletí přinášela obživu mlynářským rodinám, teď dokáže tamním uživatelům ošklivě škodit. Nejhorší škody napáchala 2. července 1987 a v srpnu 2002.

Leckdy stačilo několik deštivých dnů a na silnici k autobusové zastávce bylo možno proniknout jen v gumovkách.

Manželé Otřísalovi však nepatří mezi ty, co se snadno vzdávají. Po neblahých zásazích vodním živlem vše trpělivě uváděli do původního stavu a znovu opravovali. Jsou to prostě lidé do nepohody a obdivuhodní strážci prastarých tradic venkova.

V současnosti je již majitelkou usedlosti dcera manželů Otřísalových Karin – Tobolka, která zatím trvale žije v Praze. Hospodářské budovy spolu se svým manželem Manfrédem – Tobolkou z Vídně proměnila v důstojné místo pro stálé obývání a chce se sem nadobro přestěhovat. I oni tady na tom čarokrásném kousku světa vykonali kus poctivé práce a investovali sem nemalé prostředky.

Mlýn „Baroch“ patří mezi nejmalebnější zákoutí blatenského regionu. Znamenitě by posloužil jistě i jako kulisa filmařům při natáčení nějaké pohádky. Je dobře, že si v dnešním přetechizovaném světě ještě uhájí své místo pravé hodnoty, mapující život našich předků.

Vladimír Šavrdra

Při tvorbě tohoto článku bylo čerpáno z následujících informačních pramenů: Kronika obce Zahorčice, zápisky regionálního badatele a kněze J. P. Hilleho a zejména kniha „Mlýny a mlynáři na Lomnici“ od paní Milady Cihlové z Kocelovic.

DRAHENICKÝ MÁLKOV Oslavenci v osadě Drahenický Málkov

květen

Lamprechtová Ludmila	80 let
Vrátná Ivana	65 let

červen

Kylián Luboš	60 let
Otta Josef	65 let

Osadní výbor Drahenický Málkov přeje pevně zdraví a životní pohodu.

Co nás čeká

Následující akce proběhnou v případě rozvolnění vládních opatření:

- květen – 29. 5 2021 Dětský den a málkovský desetiboj
- červenec – 17. 7. 2021 Pouťový fotbalový turnaj a večerní venkovní pouťová zábava

Lucie Kyliánová

JAK se postupně vracíme?

S počátkem dubna dochází k postupnému návratu žáků, který je provázen některými povinnostmi pro školu, žáky i jejich rodiče. Všechny těmito opatřeními jsme se postupně prokousali a začali si plnými doušky užívat skoro běžného školního života.

První se vrátily třídy 1. stupně v rotačním systému. I když je pro mnohé jen týdenní pobyt ve škole velmi krátký, jsme rádi aspoň za takovou možnost. Využíváme ji pro procvičení distančně probíraného učiva a ověření jejich úroveň znalostí jako zpětnou vazbu pro další postupy, např. nastavení další podpory pro ty žáky, u kterých ještě objevíme potřebu další pomoci.

Žáci i učitelé se na týdny prezenční výuky moc těší. Sedět v lavici i stát před tabulí – tyto situace jsou pro obě školní strany zažité a zcela přirozené. Věříme, že se po startu rotačního způsobu výuky v polovině května i pro 2. stupeň vše postupně překlápí do denní docházky všech žáků do školy.

Velikonoční barevný týden

I když nám situace kolem velikonočních svátků nedovolila přímý kontakt s našimi žáky, prožívali jsme společně barevný sváteční týden před jarními svátky. Pro žáky byla připravena soutěž, která se věnovala jednotlivým dnům svatého týdne. Každý den si žáci mohli připomenout význam jednotlivých dní a zvyky s nimi spojené. Následně plnili jednoduché úkoly – zdobení kraslic, pletení pomlázek, pečení mazanců či beránků, dodržování tradic barevných dní (květná neděle – kočičky, jehnědy; škaredá středa – nesmíme se mračit, zelený čtvrtek – zelené jídlo, velký pátek – poklady).

Pro každého účastníka byla připravena různě velká sladká odměna podle množství splněných úkolů. Na závěr učitelé hlasovali pro nejkrásnější kraslici a pomlázku (fotografie vítězných výrobků). Pro nejšikovnější malářečky a pletáře byla připravena plyšová radost.

Všem soutěžícím děkujeme za jejich účast v internetové soutěži. Věříme, že jsme aspoň touto vzdálenou cestou zpřijemnili sváteční dny v kruhu rodinném.

Jana Krapsová

JAK si doma vyrobit netradiční hračku?

Žáci při distanční výuce plnili v rámci výtvarné výchovy různé zajímavé úkoly. Měli také za úkol vyrobit netradiční panenku z kousku větvičky a z vlny. Vytvořili si úžasné jednoduché hračky. Myslím, že se jim opravdu povedlo.

Pavla Voborníková, třídní učitelka IV. A

Š. Viktora

A. Lojik

A. Sedlák

JAKÝ byl návrat zpět do lavic?

19. dubna 2021 se děti z I. A a I. B vrátily po dlouhé době opět do školy. Hned první hodiny ukázaly, že v době distanční výuky rozhodně nezhálely, a předvedly, že dokážou krásně psát, hbitě počítat a také ve čtení udělaly velký pokrok.

Po návratu do školy se děti s radostí zapojily do společných činností. V rámci čtenářské dílny vypravovaly o knihách, které doma přečetly. Četly si úryvky z těchto knih a zapisovaly si jejich názvy. Knihy, které je nejvíce zaujaly, si určitě půjčí v knihovně a přečtou si je.

V hodinách matematiky se mimo jiné s chutí pustily do poznávání těles. Zvládly nejen názvy jednotlivých těles, ale postavily z nich společně hrady, města nebo věže.

I když děti během distanční výuky udělaly hodně práce, je prima, že jsme alespoň ob týden zase všichni spolu ve škole.

Ivana Chvostová a Eva Kotšmídová, třídní učitelky

Den Země v ŠD

Tento týden u nás ve školní družině proběhl ve smyslu ochrany přírody. Den Země 22. dubna nám byl inspirací k různým hrám, úklidu i vzájemné debatě o přírodě. Děti si celý týden představovaly své mazlíčky a péči o ně. Četli jsme knížku o zraněném králíčkovi a v rámci soutěže „Týden pro naši Zemi“ jsme si společně uklidili školní dvůr a zopakovali jsme si správné třídění odpadu.

Děti mají velice kladný vztah k přírodě a citlivě vnímají potřebu recyklace. Díky účasti na akci čištění svého okolí děti mají příjemný pocit z dobře odvedené práce a zároveň si odnášejí domů správné návyky třídění odpadu. Není výjimkou, že doma učí rodiče, jak třídit a také je k tomu často inspirují.

vychovatelky ŠD na ZŠ JAK

JAK jsme týden opečovávali naši Zemi

Den Země 22. dubna si na naší škole J. A. Komenského Blatná každoročně připomínáme. Obvykle vyrážíme s dětmi do přírody, uklízíme pohozené odpadky, s ornitology pozorujeme a poznáváme ptáky. V okolí Blatné a přilehlých obcích je možné podniknout krásné procházky do přírody. U dětí se takto snažíme vytvořit vztah k přírodě, k vlastnímu zdraví a také k rodnému kraji. Celoročně se ve škole věnujeme třídění odpadů, šetření vodou a energiemi.

Zemi jsme letos nevěnovali pouze jeden den, ale celý týden – Týden Země. V tomto týdnu jsme vyzvali žáky naší školy k úklidu míst, kde to mají rádi nebo kam chodí na procházky. Všem, kteří přiložili ruku k dílu, děkujeme. Jejich dobrovolné práce si velmi vážíme. Čeká je sladká odměna a pochvala. Jsou to ti, kteří nejen pomáhají s úklidem nepořádku v Týdnu Země, ale i ti, kteří jistě nikdy žádné odpadky do přírody nevyhodí.

Marcela Karbanová, EVVO koordinátorka a organizátorka akce

Online zápis do 1. tříd

Letošní školní rok je provázen hlavně komunikací na dálku, proto byli předškoláci ochuzeni o seznamovací akci Prvňáčkem na zkoušku. I připravovaný videopozdrav jsme nakonec ani nestihli zatočit, protože všem dětem od příštího školního roku. Využilo jí celkem 36 rodičů, z nichž 3 se rozhodli prodloužit odkladem školkové radosti o jeden rok.

Ve dnech 9.–30. dubna byla spuštěna elektronická aplikace ONLINE ZÁPISY, prostřednictvím které mohli rodiče zapsat své ratolesti k povinné školní docházce od příštího školního roku. Využilo jí celkem 36 rodičů, z nichž 3 se rozhodli prodloužit odkladem školkové radosti o jeden rok.

V příštím školním roce se na své prvňáčky těší zkušené paní učitelky Iva Tvrdá a Marcela Karbanová, které se již představily na online besedě.

Všem rodičům děkujeme, že nám volbou naší školy projevili velkou důvěru. Pro nás všechny je to velká motivace pro příští spolupráci. Věřte, že každý z nás udělá vše pro to, aby v každém malém neposedovi našel předpoklady, které budeme společně podporovat a rozvíjet, abychom je ruku v ruce postupně dovedli až k bráně rozhodování pro budoucí cestu samostatným životem – osobním, rodinným i profesním.

Jana Krapsová

JAK si užít fyziku?

Žáci 7. ročníku si oživilo výuku fyziky tím, že sami prováděli pokusy na téma hydraulické zařízení nebo hydrostatický tlak. Každý si vybral téma, podle toho, co se jim líbilo. Všem žákům se pokusy moc povedly.

Celá videa můžete zhlédnout na webu Představení školy: <https://sites.google.com/zsjak-blatna.net/predstaveni-zsjak/prace-zaku>.

Hana Šafaříková, vyučující fyziky

Výsledky soutěží v okresních kolech

Několik žáků se navzdory současným opatřením zapojilo do soutěží a reprezentovali naši školu. Všechny soutěže probíhaly distančním způsobem, na který si již zvykli. Posuďte sami, že se v soutěžním poli vůbec neztratili.

Blahopřejeme všem soutěžícím ke skvělým výsledkům a učitelům děkujeme za přípravu žáků a organizační zajištění soutěží.

Matematická olympiáda	
kategorie Z6	
8. místo	Čanda Tomáš (VI. B)
9. místo	Slavík Jan (VI. B)
Olympiáda v ruském jazyce	
kategorie B	
7. místo	Čížek Marek (VIII. A)
8.–10. místo	Koblih Mikuláš (VIII. B) Koman Vojtěch (IX. A)

Olympiáda v anglickém jazyce	
kategorie II. A	
7. místo	Převrátlová Ema (IX. A)
Olympiáda v českém jazyce	
kategorie I.	
14.–15. místo	Převrátlová Ema (IX. A)
18.–21. místo	Jiřincová Klára (IX. A)

Svátek naší planety ve školní družině ZŠ TGM Blatná

19. dubna jsme se, po více než čtvrt roce, setkali s dětmi ve třídách a školních družinách. **Den Země** je celosvětovým svátkem, který se každoročně slaví 22. dubna a není třeba jej dlouze představovat. Více než miliarda lidí ze 193 států světa si v tento den připomíná ekologické otázky a dopady chování člověka na životní prostředí.

I když jsme na tak velké téma neměli mnoho času, nemohli jsme ho pro jeho důležitost nechat bez povšimnutí. Děti ze 3. A celá problematika velice zaujala. Po chvíli našeho povídání jsme si položili otázku: „Jak mohu pomoci?“ Společně jsme přišli na spoustu jednoduchých pravidel a možností, jak naší krásné planetě každý den pomáhat. Všechny naše myšlenky jsme přenesli na veliký papír. Vznikl krásný projekt, který jsme vyvěsili na školní chodbě, abychom jej měli všichni na očích a připomínal nám vše, co jsme si předsevzali.

A co vy ostatní... také se snažíte pomáhat?

Zuzana Voračková, vychovatelka ŠD

Čarodějnická škola v II. B, 27. – 30. 4. 2021

Pálení čarodějnic patří ke známým zvykům. Filipojakubská noc z 30. dubna na 1. května bývala považována za jednu z kouzelných nocí, kdy prý měly zlé síly neobvykle velkou moc. Lidé věřili, že v povětrí poletuje spousta čarodějnic, které se slétají na sabat.

I naši druháčci měli letos štěstí a díky rotaci tříd jim bylo umožněno prožít tři čarodějnické dny ve své škole. První den děti obdržely soubor pracovních listů, ve kterých je čekaly čarodějnické úkoly z matematiky, českého jazyka, prvouky, pracovních činností a výtvarné výchovy. Vstupenkou do čarodějnické školy bylo prokázat, že se jedná o učené

čarodějnické. Některým dělala společnost osminohá havěť, jiní měli na rameni chlupaté stvoření s dlouhým ocáskem, čtyřnohou mňoukací kamarádku nebo měli prazvláštní náramek, který byl obtočen kolem ruky a vyplazoval jazyk.

Ve třídě už na ně čekala hlavní čarodějnice Lenimíra. Poté, co se budoucí čarodějové a čarodějnice usadili, přečetli si, co je čeká. Mezi prvními úkoly bylo uvařit lektvar věčného rozumu. Mladí aspiranti se tedy vydali do tajemných zahrad místní školy, kde hledali potřebné ingredience. Ty si ukládali do svých nádob a pečlivě zaznamenávali jejich množství do svého pracovního listu. Po nasbírání všeho potřebného se přesunuli zpět do třídy, kde své suroviny zpracovávali.

Druhý den vytvářeli čarovné puzzle a ztvárňovali svoji podobiznu v letu. Blížil se čas závěrečných zkoušek, a tak dostali malý učňové zapeklitý úkol – naučit se zaříkávadlo a kouzlo. Na většinu žáků bylo vidět, že přípravě věnovali hodně času. Do hodnocení se zahrnulo i to, jak po celou dobu plnili své čarodějnické povinnosti. Třetí den, v „Den velkého pátku“, si dali na svém vzhledu opravdu hodně záležet. Všem se podařilo uspět a odměnou jim bylo čarodějnické osvědčení. Následoval závěrečný tanec a fotografování na památku.

Všechny děti si pobyt v čarodějnické škole náležitě užily.

Mgr. Lenka Peršínová, třídní učitelka

Čarodějnická škola online

Ani při distanční výuce nepřišly děti o čarodějnické dny. Ve čtvrtek plnily s paní učitelkou začarované pracovní listy z matematiky a českého jazyka. Magický večer zakončily děti ze 2. A společným online čtením v pyžamu ve svých postýlkách. Napjatě poslouchaly příběh o Malé čarodějnici a společně usínaly plny nadšení a s očekáváním druhého dne.

Páteční výuka byla v režii místních čarodějnic Skřehule šílené a Bludimíry. I za obrazovkami se všichni proměnili v malé čaroděje a čarodějky. Vařily se lektvary, věštilo z křišťálové koule, čarovalo a kouznilo. Nechyběla ani čarodějnická rozcvička

s košťaty a zpěv s kytarou. Malí učedníci plnili zábavné kvízy a úkoly s čarodějnickou tematikou. Tento neobyčejný den plný kouzel a magie si všichni společně náramně užili.

Mgr. Pavla Fousová, učitelka 2. A a Mgr. Eva Vonášková, učitelka 1. A

ZÁPIS 2021

Během měsíce dubna proběhl zápis do 1. ročníku pro školní rok 2021/2022. Bohužel, již podruhé bez osobní přítomnosti dětí prostřednictvím aplikace Zápis online. Předškoláci ale o svůj pohádkový zápis nepřišli, vyučující 1. a 2. tříd pro ně připravily pohádkové video, které jim pomohlo splnit úkoly v pracovním listu. Moc děkujeme všem, kteří nám odevzdali vyplněný pracovní list, a tím dokázali, že se mohou stát skutečnými školáky. Práce dětí budou vystaveny v jejich třídách.

Do naší školy se přihlásilo celkem 61 dětí, z toho někteří zákonní zástupci požádali o odklad povinné školní docházky.

Pokud nám to epidemická situace a pravidla pro základní školy dovolí, proběhne schůzka zákonných zástupců a budoucích prvňáčků v červnu 2021 a to následovně:

- třída 1. A ve středu 16. června od 15:00 hod.
- třída 1. B ve čtvrtek 17. června od 15:00 hod.

Zákonní zástupci budou třídními učitelkami informováni e-mailem o zařazení dítěte do třídy A/B. Děkujeme všem rodičům za důvěru a těšíme se nejpozději 1. září 2021 na shledanou.

Mgr. Zdenka Dvořáková a Mgr. Dana Houzarová, vedení ZŠ TGM

Žákovský parlament v online prostředí

Zeptala jsem se členů žákovského parlamentu, proč je důležité scházet se online i v době distanční výuky. Co na to parlamentáři?

- I navzdory pandemii můžeme vymyslet nějaký projekt.
- Třeba kvůli projektům, které mohou být online – např. Pomocná ruka.
- To, že nejsme ve škole a nemůžeme zlepšit školu, neznamená, že nemůžeme zlepšit distanční výuku.
- Můžeme se slyšet (alespoň takhle) a můžeme si spolu zahrát nějakou hru.
- Pomáhá nám to lépe se naučit práci s počítačem.
- Můžeme vymýšlet projekty a předávat informace učitelům. Nebo můžeme oslovit e-mailem ostatní parlamenty a rozjet společný projekt.

A co na to koordinátorka ŽP?

Na společných cílech a hodnotách, které chceme s dětmi v žákovském parlamentu rozvíjet, se ani v této době nic nezměnilo. Pojdme je učit odpovědnosti i online. Možná nám z parlamentu odpadnou ti, kteří tam chodili jen proto, že pro ně nebylo místo v ranní družině. Možná naopak získáme další členy, kteří se v online prostředí budou cítit jistěji. Rozhodně nám nic nebrání být společným hlasem celé školy. Teď, víc než kdy jindy, mají členové parlamentu zodpovědnost za přenos informací do tříd. Navíc některé věci jsou online dokonce mnohem jednodušší, například pozvat si na schůzku zajímavého hosta nebo třeba bývalého parlamentáka.

Mgr. Ludmila Růžicková, koordinátorka ŽP

Pochmurný rok v Základní umělecké škole

Školní rok 2020/2021 jde v ZUŠ Blatná do finále. Tentokrát smutněji – bez koncertů, soutěží, výstav, muzikálu, vystoupení pod širým nebem atd. Ani veselé tóny mnoha nástrojů, které hrají současně za dveřmi jednotlivých tříd, se po většinu roku neozývaly. Přirozeně provoz školy zastavit nešel, muselo se stále topit a platit nájem...

Když jsme se sešli loni po hlavních prázdninách, nikdo netušil, že nastávající školní rok bude ještě komplikovanější než ten uplynulý. Ostatně nelehký tento pandemický čas byl jistě i pro mnohé z vás.

Přesto chceme opakovaně poděkovat za všemožnou podporu ze strany rodičů našich žáků i přátel školy. Vstříc vyšel i Městský úřad v Blatné, který nám odpustil část nájmu, což škole velmi pomohlo a zaslouží to uznání. Některým rodičům se samozřejmě nelíbilo distanční vyučování, nemohlo být vyhovující – umíte si představit malovat, či tancovat, když výuka probíhá prostřednictvím monitoru počítače, slabých reproduktorů a labilního internetového připojení?

Přes veškerou naši snahu došlo v průběhu školního roku k úbytku počtu žáků, byť je snad jasné, že za přerušování prezenční výuky nemůžeme. Snažili jsme se vždy operativně reagovat na konkrétní situaci a zajistit v co nejširší míře online výuku ve všech oborech, tedy hudebním, výtvarném i tanečním. Výtvarníkům jsme rozdávali pomůcky k tvorbě pro domácí činnost. Nutno podotknout, že způsob výuky „přes obrazovku“ je nesrovnatelně náročnější a přirozeně ne tak „účinný“. Zvuky, které se z „repráček“ ozývají, jsou často podobné kosmickým a nebo avantgardně experimentálním. Chce to hodně pevnou nervovou soustavu! Nehledě na pravidelné výpadky signálu, které se nedají ovlivnit. Ono se i pár naschválů v nastavení PC na druhém konci ze strany žáků našlo. :-)

Věříme, že opatření k zabránění šíření nemoci covid-19 budou v konečném důsledku účinná a že do třetice proběhne školní rok prezenční formou v maximální míře. I v budoucnu, za všech okolností, budeme výuku zajišťovat dle nejlepšího vědomí a možnosti, které máme.

V měsíci květnu se v naší škole uskuteční nábor nových žáků, prosíme tedy, abyste k nám s důvěrou přihlásili nové zájemce o studium ve všech oborech – bez žáků se žádná škola neobejde. V současnosti připravujeme hned několik vystoupení, která shrnou roční, převážně distanční úsilí žáků i učitelů. Budou zveřejněna přes multimédia a budou doplněna i obrázky šikovných dětí z výtvarného oboru, i nějakým tanečkem z oboru tanečního.

Všem přejeme lepší časy a těšíme se na spolupráci a na setkání.

vedení ZUŠ Blatná

Základní umělecká škola Blatná

J. P. Koubka 4 – 388 01 Blatná – tel.: 383 422 536 – e-mail: zus@blatna.cz

vyhlašuje pro školní rok 2021/2022

ZÁPIS ŽÁKŮ

HUDEBNÍ, VÝTVARNÝ A TANEČNÍ OBOR

Hudební obor

- **přípravné studium** trvá 1 až 2 roky, přijímání jsou žáci od 5 do 6 let
- **základní studium**, přijímání jsou žáci od 7 let
- klavír, akordeon, zobcová a příčná flétna, dudý, trubka, tenor, tuba, baryton, trombon, klarinet, saxofon, lesní roh, dudý, bicí, el. kytara, el. basová kytara, kytara, el. klávesy, housle, sólový zpěv

Výtvarný obor

- **přípravné studium** trvá 1 až 2 roky, přijímání jsou žáci od 5 do 6 let
- **základní studium**, přijímání jsou žáci od 7 let
- **základní studium se zaměřením na keramiku**, přijímání jsou žáci od 5 let

Taneční obor

- **přípravné studium**, trvá 1 až 2 roky, přijímání jsou žáci od 5 do 6 let
- **základní studium**, přijímání jsou žáci od 7 let

Přihlášky jsou ke stažení na webových stránkách školy (www.zus-blatna.cz) nebo v přízemí budovy v tištěné podobě. **Vyplněné vhodte do poštovní schránky v přízemí školy nebo zašlete naskenované e-mailem (zus@blatna.net) nejpozději do 31. 5. 2021.**

datum a čas zkoušky bude oznámen rodičům telefonicky nebo e-mailem.

Talentová zkouška se koná v ZUŠ Blatná - ředitelna školy, 1. patro, dveře č. 16 (rodič se dostaví s dítětem, dodržujte, prosím, předem stanovený čas).

Kritéria, podle kterých budou žáci přijímáni:

Hudební obor: zpěv libovolné písně, intonační a sluchové předpoklady, vytleskat rytmus.

Taneční obor: fyzické předpoklady, dobrý zdravotní stav, cit pro rytmus a hudbu.

Výtvarný obor: tvořivost, představivost, výtvarná dovednost přiměřené věku, donést k nahlédnutí výtvarné práce vytvořené doma.

„Z ničeho se nedá dělat věda
ani z vědy ne, natož pak ze života.“

Jan Werich

Info z Bezdědovic, Dobšic a Paštík

Dobrý den, Vážení čtenáři Sobáčku.

Počasí se nám začíná konečně zlepšovat a my všichni, kteří máme rádi teplo, určitě plánujeme, co budeme dělat, když se na nás konečně usmívá sluníčko.

Já věřím, že rozvolňování nabere obrátky a budeme se moci vrátit k tradičním veřejně přístupným akcím jako je pouť, posvícení, akce pořádané dobrovolníky pro děti i dospělé, sportovní utkání at' už na profesionální úrovni nebo jen pro pobavení v rámci obce a hlavně s fandícími diváky bez roušek a jiných druhů ochrany kusadel.

Do letošního léta obec Bezdědovice vchází i s novými webovými stránkami. Budu rád, když stránky obce Bezdědovice budete navštěvovat. Postupně ještě musíme doladit nějaké drobnosti, které nemají zásadní vliv na provozování stránek, jako jsou například fotografie ze života v našich obcích Bezdědovice, Dobšice a Paštiky, které jsou staršího data a myslím, že by měly být k dispozici pro návštěvníky našich stránek, plán akcí v kalendáři atd. I přesto věřím, že se nové stránky pro Vás jako uživatele stanou neodmyslitelnou částí pro komunikaci s úřadem a zdrojem k přehlednému předávání aktuálních informací pro obyvatele ze strany obce a také o životě v obci. Pro uživatele jsou mnohem jednodušší na obsluhu při vyhledávání, než byly dosavadní stránky. Vynasnažíme se, aby naše stránky byly pro každého občana zdrojem k získání potřebných informací o obci Bezdědovice včetně osad Dobšice a Paštiky.

Dalším přírůstkem do naší obce se stal i nový traktor a moderní samonakládací sypač na zimní údržbu komunikací, o kterém jsem se zmiňoval v minulém výtisku našeho regionálního periodika. Obec zvažovala nákup nového sypače a traktoru již delší dobu. Nové zařízení na zimní posyp výrazným způsobem ušetří doposud velmi namáhavou práci obsluhy při nakládání inertního posypu včetně času potřebného k samotné údržbě komunikací. Jsem velmi rád, že jsme byli schopni ušetřit finance na nákup tohoto vybavení pro obec. Já osobně tuto zimní údržbu komunikací zajišťuji dvanáctým rokem a mohu říci, že je to časově i fyzicky velmi namáhavá činnost. Ptáte se, proč si obec pořizuje vybavení tohoto druhu? Na to je jednoduchá odpověď. Při cenách za služby, které jsou dnes na trhu, obec výrazně šetří vlastní rozpočet při sebemenší samostatnosti bez nutnosti zabezpečení potřebných prací nebo služeb dodavatelskou firmou. Jsem rád a hrdý na to, že v naší vesnici se najdou tací, kteří to chápou a různorodou pracovní činnost pro obec vykonávají a že patřím mezi tyto jedince, byť jen jako malá součást při zimní údržbě. Nový traktor je velmi krásný, alespoň podle řeči mladých dívek a dam včetně dětí, které měly možnost jeho rysy obdivovat na dvoře OÚ Bezdědovice, než dostal vlastní registrační značku. Je opět červený a oproti traktoru, který měla obec v majetku od roku 2014, je velký silák. Doufám, že bude obci sloužit zdatně a bez větších poruch, jako sloužil ten minulý. A jeho jméno? Je to Zetor Major. Nebo Major Zetor, chcete-li.

Přeji všem čtenářům mnoho zdaru a doufejme i možnost setkávání se s ostatními na různých akcích, ať už jenom při opékání špekáčků, nebo grilování masa u souseda na zahrádce či chalupě, ale i v chládku v hospodě přes ulici nebo uprostřed vesnice na předzahrádce pod lípou u sklenice dobrého studeného pívka a samozřejmě bez ochrany kusadel, jak jsem napsal na začátku. A ještě hodně sluníčka, protože sluníčko dodává energii do celého těla.

Nový silák v plné kráse

Jiří Bláha, starosta obce
Bezdědovice

Narodili se...

Vendelín Zelenka, Dobšice 20
Ronja Houdková, Bezdědovice 115
Rodičům blahopřejeme!

Naši jubilanti...

*Hodně štěstí, neboť v něm je víra,
hodně zdraví, neboť v něm je síla,
hodně lásky, protože bez ní nelze žít.*

V měsíci březnu oslavily životní jubileum:

paní Marie Němcová, Bezdědovice (85 let)
pan Karel Vonášek, Bezdědovice (70 let)

V měsíci dubnu oslavily životní jubileum:

paní Zdeňka Staňková, Bezdědovice (70 let)
paní Marie Čabradková, Paštiky (75 let)
paní Jaroslava Vaňková, Bezdědovice (70 let)

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, hlavně pevné zdraví, pohodu a životní elán.

Opustili nás...

Únor 2021 – Josef Leroch, nar. 1951, Bezdědovice
Duben 2021 – Václav Maršík, nar. 1944, Bezdědovice
Čest jejich památce!

za obec Jiří Bláha, starosta

A na jaké akce se můžete těšit!

- 27. 6. POUŤ

Na všechny akce Vás srdečně zveme!

Aktuality a informace je možné sledovat na adrese:

www.bezdedovice.cz.

Na začátku cesty si každý malý účastník vyzvednul papír s úvodním slovem a cestou hledání vajíček a plnění úkolů. Na každém vajíčku stálo písmenko, které se muselo doplnit do tajeňky. Při správném splnění daného úkolu, bylo získáno vždy slovo, které se také doplnilo do tajeňky. V úkolech bylo například poznat jarní kytičky, najít správně

barevného zajíčka, seřadit obrázky podle velikosti či správně uhodnout hádanky. Posledním a nejtěžším úkolem bylo poznat kdo snesl které vajíčko. Speciálním bonusovým úkolem bylo uplést pomlázku. Na účastníky čekaly vrbové proutky, provázky a pentle a děti si tak odnášely bonusovou cenu. Na konci cesty čekala na děti krásně zabalená odměna. I přes potíže na začátku cesty, kdy někdo odcizil pár vajíček s písmenky a jeden úkol, si tuto cestu užily nejen děti, ale i jejich dospělé doprovody. Všichni se již těší na další ročník této zábavné a naučné cesty.

Jménem všech rodičů a dětí bych tímto chtěla poděkovat paní Jitce Vohryzkové a její rodině za skvěle zorganizovanou cestu.

Monika Peltánová

Naši jubilanti

V březnu, dubnu, květnu a červnu oslavili či oslaví svá významná životní jubilea tito naši občané.

Benadiková Jaroslava	61 let
Čejková Marie	72 let
Straková Marie	86 let
Pintová Milada	69 let
Tothová Zdeňka	60 let
Kubeš Jiří	84 let
Citterbart Pavel	64 let
Fousová Jaroslava	77 let
Sloupová Jaroslava	81 let

Všem jmenovaným přejeme do dalších let pevné zdraví, mnoho životního elánu, spokojenosti a pohody.

Brigády v naší obci

Dne 17. dubna se v Hajanech uskutečnila první letošní brigáda, která byla svolána vedením SDH Hajany. Brigádníků se sešlo opravdu hodně, a tak práce šla pěkně od ruky. Pracovalo se především u nové hasiči zbrojnice, kde se rovnal terén a zkrášlovalo její okolí.

Tímto vedení SDH děkuje všem přítomným za čas vynaložený pro zvelebování naší obce.

Druhá brigáda byla svolána o týden později, tedy 24. dubna. Tady se pracanti zaměřili především na úklid návsí a renovaci zeleně po dlouhé zimě. Sobotní dopoledne bylo také věnováno sběru nadměrného a nebezpečného odpadu a dopoledne naši hasiči svázeli po vsi železo. Účast brigádníků byla víc než uspokojivá, počasí se vydařilo a naše Hajany jsou zase jako ze škatulky! I tady patří všem zúčastněným velký dík!

Stavění májky

V pátek 30. dubna se sešli haj-anští muži před hospodou a vztyčili i letos krásnou sedmáctimetrovou májku. V této prapodivné době, která snad již nebude mít dlouhého trvání, je někdy těžké tradiční kulturní akce zachovat. My jsme se v Hajanech snažili ty zásadní uskutečnit. Sice jinak, ale přeci! Takže májka stojí (dokonce nám ji letos nikdo nepodřízl) a my se těšíme na další akce v rozvolněném režimu, kde se potkáme, popovídáme, popijeme a pobavíme! A o tom to přeci je!

Velikonoční cesta

Vzhledem k současné situaci nemohla být uskutečněna tradiční velikonoční pomlázka. Byl tedy vymyšlen náhradní plán, který zahrnoval veškerá bezpečnostní opatření. Jednalo se o velikonoční cestu kolem Buzic s hledáním 77 velikonočních vajíček a plněním 8 úkolů. Každá rodina s dětmi šla touto cestou sama, a tedy nedošlo ke shromažďování osob. Účast byla opravdu velká a cesty se zúčastnilo přes 40 malých hledačů.

Důležité události poslední doby

Opět covid. Protože dodržujeme vládní nařízení, společenské akce, a to ani stavění májky a čarodějnice, se v obci letos nekonaly. Budeme věřit, že příští rok o tyto zábavy v kolektivu sousedů nepřijdeme.

Ale přece jen se v obci něco konalo

Malé skupinky dětí v doprovodu dospělých v neděli 9. května v Den matek obešly obec. Maminkám děti předaly kytičku a popřály příjemné další dny. Devátý květen byl díky této iniciativě velmi pěkným dnem.

A ještě se podíváme do historie

Království České
Okresní výbor v Blatné

Č 593

Všem

Slavným obecním úřadům okresu Blatenského

Vyzýváme tímto všechny slavné obecní úřady, aby bedlivě vykonávaly předpisy zákona zemského ze dne 30. dubna 1870 z. z. č. 39., jímž ustanovují se pravidla o ochraně několika druhů zvířat zemědělství užitečných.

Podle pravidel těch zapovídá se vybírání aneb ničení vajec a hnízd všech na svobodě žijících ptáků, vyjímajíc rody a druhy škodné, jejichž ničení zůstává se výslovně osobám na ochranu myslivosti zřízeným (§ 1.), pak chytati neb usmrcovati ptáky a jiná zvířata, ježto se živí hlavně myšmi a hmyzem (§ 2.), z těchto pak dovoluje se některé druhy v čase mezi 15. září a 31. lednem, tj. mimo čas líhnutí chytati nebo usmrcovati, když k tomu vydá držitel pozemku aneb ten, jemuž náleží právo myslivosti, od sebe písemně a starostou obce osvědčené stvrzení, které ten, na jehož jméno povolení zní, vždy při sobě nositi má (§ 3.).

Za zapovězený způsob a prostředek ptáky lapati prohlašuje se:

- když se užívá volavek oslepených;
- nebo takových, které chytati jest zapovězeno;
- když se ptáci chytají do nočních sítí a do tenátek, nebo;
- užívá se lepavých látek (lepu, vějiček, štětín atp. (§ 4.))

Druhy ptáků, jejichž chytání a usmrcování bezvýjimečně jest zapovězeno, nesmí se také ani prodávati ani kupovati.

Vybízíme vážené pány starosty obecní, aby ustanovení zákona toho nejméně dvakrát do roka v obci vyhlásili a sami přísně toho dbali, aby v obvodu jejich působnosti zákonná tato ustanovení nebyla porušována.

Z okresního výboru v Blatné, dne 24. května 1897.

Starosta: Jos. Cihla

Miluše Kordulová

Vzpomínka

*Pracoval vždy do únavy,
klidu sobě nedopřál.
Srdce jeho zlaté bylo,
každému jen blaho přál.
Za vše dobré, co vykonal,
tichý spánek buď mu přán.*

Dne 26. června 2021 uplyne rok, kdy nás navždy opustil milovaný manžel, tatínek, dědeček, švagr, pan Jiří Oulehle z Chlumu.

Za tichou vzpomínku děkuje celá rodina.

Naši jubilanti

V měsíci květnu, červnu a červenci oslaví své životní jubileum:

Kozáková Eva, Miklas Jan,
Sloupová Květa a Kadlecová Olga

Zastupitelstvo obce přeje výše uvedeným jubilantům všechno nejlepší, pevné zdraví a pohodu.

Miloš Kadlec, starosta

Odchod dvou „velkých“ mužů z Chobota

V únoru k nám přišla smutná zpráva, zemřel chobotský rodák pan František Balík ve věku 91 let. Pan Balík byl vzorným členem chobotských dobrovolných hasičů, za což byl před dvěma lety vyznamenán. Také působil v obecním zastupitelstvu. Veliký dík mu také patří za vedení obecní kroniky, ve které si dnes všichni rádi listujeme a hledáme důležité informace.

Neuplynul ani měsíc a zvonek na naší kapličce nám oznámil další smutnou zprávu. Nečekaně nás opustil další chobotský rodák pan Josef Kadlec ve věku 74 let. Pan Kadlec byl od roku 1990 starostou naší malé vesničky. Svou funkci vždy plnil svědomitě a srdcem, to můžeme vidět na každém rohu, když procházíme Chobotem. Vždy velmi podporoval naše dobrovolné hasiče, kde byl také vzorným členem.

Odchod obou těchto rodáků je pro Chobot velkou ztrátou. Poděkovat osobně už jim nemůžeme, ale snaha a práce, kterou dělali s velkou láskou k rodné vísce, se vymazat nedá. Oběma věnujeme tichou vzpomínku a za všechny občany posíláme tam nahoru velký dík.

Tereza Kadlecová

Střípky z Kadova, Pole, Lnářského Málkova, Vrbna a Mračova

„Někdo má to štěstí, že má schopnost být přítelem“

Jan Werich

Vážení a milí, buďte hodně zdraví.

I když podivný způsob žití, sice rozvolněnější, ale stále ještě pokračuje, jaro je v plném proudu a s ním i práce s touto dobou spojené. Stromky v obecních lesích jsou zásluhou zaměstnanců obce a pana hajného Bohuslava Cihly zasázené a díky příznivému počasí i dobře prospívají. Z dotací ze Státního fondu životního prostředí jsme provedli ke konci loňského roku výsadbu stromů v Poli. Ze stejného fondu jsme letos v rámci nového projektu provedli i výsadbu ve Vrbně. Z Operačního programu životního prostředí jsme v rámci Péče o krajinu podali žádost nejen o péči o lokality s výskytem vzácných rostlin, ale také jsme požádali a rovnou jsme i vysadili, za vydatné pomoci občanů Mračova a Sboru dobrovolných hasičů v Poli, převážně ovocné stromy i ve Lnářském Málkově, v Mračově, ve Vrbně, v Poli a na letišti. Všem pomocníkům srdečně děkujeme.

Po realizaci vrtaných studen ze Státního fondu životního v k. ú. Pole a k. ú. Lnářský Málkov jsme úspěšně podali žádost do stejného fondu na zpracování projektové dokumentace na vybudování vodovodu včetně souvisejících objektů a zdroje pitné vody v obci Kadov. V nejbližší době v obci proběhne anketa na připojení se k vodovodu.

Vladimíra Tomanová

O čem víme, že se chystá? – To zatím stále ještě úplně nevíme, tak sledujte naše webové stránky www.kadov.net, až budeme vědět více, budeme Vás informovat.

Poděkování

Chtěl bych touto cestou upřímně poděkovat všem institucím i lidem, kteří mi pomohli při a po požáru mé chaty v Kadově. Velice si toho vážím.

Karel Prachař, Kadov

Vzpomínka na prvního polistopadového starostu obce Kocelovice

Ve čtvrtek 25. března letošního roku nás zastihla velice smutná zpráva – náhle zemřel pan Josef Vonášek, první polistopadový starosta a současný zastupitel obce Kocelovice. Funkci prvního porevolučního starosty přijal na přání většiny občanů naší vesničky v roce 1990, a to přestože si možná tehdy ani nedokázal představit, co všechno tato role obnáší.

Počátky samostatnosti Kocelovic nebyly vždy lehké a jednoduché, přinášely s sebou mnoho nečekaných problémů a nových situací, kterým bylo třeba čelit. Vedle zajišťování běžného chodu obce se pan Vonášek snažil i o její zvelebování, ačkoliv peněz na rozvoj nebylo mnoho. Jeho přínosy nebyly pouze materiální, velice blízká mu byla také podpora kultury a sportu. Vzpomeňme třeba jen fotbalový turnaj O pohár starosty, běh Kocelovice – Hornosín – Kocelovice, zpívání koled u venkovního vánočního stromu, u jejichž zrodu stál právě on. Nesmíme zapomenout ani na jeho pomoc kocelovickým dobrovolným spolkům – sboru dobrovolných hasičů a mysliveckému sdružení.

Důkazem jeho velké lásky k naší vsi budiž i to, že v čele obce stál nepřetržitě až do roku 2010, kdy jsem od něj tuto funkci přebíral, a také skutečnost, že i po ukončení svého starostování se až doposud aktivně podílel na chodu obce jako jeden z jejích zastupitelů.

Jako současný starosta vím, že někdy nelze najít společnou řeč se všemi, a o to více jsem Vás, pane Vonášku, obdivoval, že jste téměř vždy dokázal s každým najít řešení, které vedlo ke spokojenosti obou stran. V tomto pro mě jste a nadále budete velkým vzorem!

Pracoval jste pro obec hlavně srdcem a já pevně věřím, že v tomto duchu na Vás budou vzpomínat všichni současní občané Kocelovic. Čest Vaší památce, pane starosto.

Karel Lukáš, starosta obce

Vynášení Moreny

Doma jsem si vyrobila Smrtku (Morenu), práci jsem si opravdu užila. V neděli 21. března bylo opravdu větrno, ale navzdory počasí jsem šla s manželem po obědě k Mostenskému rybníku, kam jsem ji vhodila, aby konečně přišlo jaro do vsi, ale zatím nic moc. Letos si jaro dává opravdu na čas. Veselo musí být. Kromě toho se již dlouho nikam nesmělo kvůli covidu-19.

Jarní úklid

Po letošní zimě převzala starost o pomník Jarka Halaburdová. Obcí byla zakoupena i velká květinová mísa a osazena maceškami. Též byl profesionálem pokácen strom ze zahrady paní Štorchové. Všechny větve uklízel starosta Václav Křivanec a Dominik Majer. V kapličky uklidila Dagmar Hálová.

Letošní Velikonoce

O letošních Velikonocích byla vesnice prázdná, sem tam někdo prošel, jinak žádné křístání a v pondělí ani šlupačka kvůli covidu-19 nebyla. Manžel si to neodpustil a v pondělí mě i dceru Janu vyšlupal, to kvůli zdraví, aspoň bylo chvíli veselo. Pro radost jsem si vyzdobila vrbu vajíčky a s manželovou pomocí jsem vyrobila zajíce ze dřeva.

30. dubna – májka

Kvůli covidu-19 se na čarodějnice postavila jen menší májka, protože se staví ručně a letos kvůli opatřením nemohlo být více mužů. Jinak je to náročná práce a musí být všichni sehraň. Pár žen májku předtím ozdobilo pentlemi, ženy a děti vše pozorovaly zpovzdálí. Jak se májka vyhoupla vzhůru, sklídili muži velký aplaus. Večer se sešlo jen pár lidí u malého ohýnku a opekli si buřtu na klacku, to je nejlepší. Jelikož byla docela zima, tak se všichni brzy rozešli. Snad příští rok bude lepší, vše podle tradic – májka vysoká až 25 metrů, velká hranice i s pořádnou čarodějnicí a hudba až do rána. Letos nesměla chybět ani pusa pod rozkvetlou třešní. Říká se, že jinak do roka uschneš, tak jsem si oblékla náš kroj, abych manžela nalákala a nechal se vyfotit. Na 1. máje kvůli covidu naše prvomájová akce nebyla, tak aspoň jsem se chvíli vrátila do času mladí i ve svých 72 letech.

Letos se šlo kvůli covidu-19 opožděně pográtulovat paní Klecánové ke krásným 81. narozeninám. Paní měla velkou radost. Výborně nás pohostila svým vynikajícím gulášem a nadýchanými koláčky, které neměly chybu. Paní se dobře poslouchá, jak bylo dříve a má dobré zkušenosti s vařením.

Opožděná gratulace

Letos se šlo kvůli covidu-19 opožděně pográtulovat paní Klecánové ke krásným 81. narozeninám. Paní měla velkou radost. Výborně nás pohostila svým vynikajícím gulášem a nadýchanými koláčky, které neměly chybu. Paní se dobře poslouchá, jak bylo dříve a má dobré zkušenosti s vařením.

Ráda čte knížky, chodí si je půjčovat do obecní knihovny každou neděli. Též má krásně upravenou zahrádku. Práce na zahrádce ji velice baví. Ještě jednou přejeme za obec Lažánky a místní ženy dobré zdraví do dalších let.

Pravdivá tabule 9. května 1945

Letošní covid-19 se prodloužil a do rodné vesnice Hradiště jsem se dostala až koncem dubna. Dříve obec patřila okresem pod Blatnou. Pod lesem žil Antonín Lehečka (1903–1979), mistr kovářský a podkovářský, který si postavil dům i kovárnu. Jeho koníčkem bylo tvořit ze starého železa, vše dělal, jak se říká na koleně. Kladivo, kovářská a výheň, z toho byly mozoly na rukách. Vykopal třeba hada, kytky, všechny druhy podkov, hrady, svůj rodinný dům i s kovárnou. Důležitá je tabule, která, jak vyprávěl, je pravdivá. Stalo se to 9. května 1945, kdy se sešel americký a ruský voják a podali si ruce. Potřebovali něco opravit, v okolí šla totiž demarkační čára. Sousedé si do kovárny rádi přišli popovídat, v zimě posedět u kamen. Jako děti jsme rády poslouchaly. Vykopal z písmen „Bušil tu vesele do želez z ocele perlík můj nikdy víc nezazvoní“. Za války ukrýval i partyzána z Moravy. Čest jeho památce, nyní se o vše stará jeho syn.

Nástup nové generace

Do „Blatensko SOBě“ jsem psala a posílala fotky několik let pro svoji zábavu a ráda, ale již musím uvolnit místo pro mladší generaci, ale občas ještě něco napíšu a pošlu. Vždyť je to pro každého. Hlavně, aby se psalo, i když to nikdy nikdo neocenil.

Zdravím redakci a všechny čtenáře.

text a fotografie: Marie Kovářová

Zvelebování naší milé vesničky

Obecní zastupitelstvo se snaží, aby se zde místním dobře žilo. Mimo jiné se podařilo získat dotaci z *Programu rozvoje venkova* od státního fondu životního prostředí na výsazení stromů na obecních pozemcích. Místní muži se chopili práce a pečlivě zasadili 12 vzrostlých lip srdčitých, 3 jeřáby jedlé a 3 jeřáby muky. Sazení předcházelo vyčištění zarostlých ploch a pokácení starých topolů. Nově osázené obecní plochy budou určitě dělat radost každému kolemjdoucímu. Všichni, kdo se práci zúčastnili, si zaslouží poděkování. V plánu jsou i další akce, jako třeba úprava sběrného místa, ale o tom zase jindy.

text: Jarmila Křivancová, fotografie: Dagmar Hálová

ZŠ a MŠ Lnáře

Hurá do školy!

Dne 12. dubna lnářská škola konečně ožila. Čilé hemžení a veselé hlásky dětí prozrazovaly radost z opětovného setkání se spolužáky a věřím, že snad i s učiteli. Jsme velice rády, že cestu do této budovy našli po dlouhé době i čtvrtáci a páťáci. Počáteční obavy z testování se u dětí brzy rozplynuly. Někteří žáci to berou jen jako nutnost, z jiných se stávají nadšení chemičtí laboranti. Všichni s napětím očekávají výsledek testu a radují se, že mohou zůstat ve škole. A není se čemu divit. Paní učitelky se snaží výuku v rámci možností zpestřovat. Jsem asistentkou pedagoga ve druhé a třetí třídě a obdivuji paní učitelku Šilhanovou, jak dokáže tematicky propojovat různé předměty. Těší mě sledovat nadšení a zapojení žáků při různých didaktických hrách nebo třeba při vysvětlování významu vyjmenovaných slov. Děti se tak často dozví i něco ze zeměpisu, přírodopisu, vlastivědy, hudební výchovy a jiných oborů. Některé poznatky ztvárňují ve výtvarné výchově a pracovních činnostech. Poslední výtvoř na téma „Zvířata ve vyjmenovaných slovech“ se dětem tak povedly, že se paní učitelka rozhodla společně s dětmi uspořádat pro spolužáky a zaměstnance školy výstavku. Protože třetí ve slohu probírali, co by měla obsahovat pozvánka, tak si ji poté i sami navrhli. Jen škoda, že jsme na tuto výstavu nemohli pozvat i lidi z okolí.

Mám radost, že myšlenka Jana Amose Komenského „škola hrou“ se zde plně uplatňuje a děti se díky tomuto přístupu a příjemné atmosféře ve třídě mohou plně a všestranně rozvíjet a získávat i širší pohled na svět.

Ing. Renáta Turková, asistentka pedagoga

Výtvarná soutěž

Mezi našimi žáky je spousta šikovných výtvarníků, a proto paní učitelka Pribolová dostala nápad vyhlásit celoškolní výtvarnou soutěž na téma „Z pohádky do pohádky“. Zúčastnění žáci měli za úkol nakreslit libovolnou technikou svoji oblíbenou pohádkovou postavku. Pátáci a čtvrtáci se do kreslení pustili v průběhu distanční výuky ze svých domovů, mladší žáci malovali svá díla v hodinách výtvarné výchovy. Hodnocení výkresů probíhalo pouze mezi žáky a nutno dodat, že se všem obrázky moc povedly. Mezi nejvýše ohodnocenými pracemi byly obrázky Nellinky Fontánové ze 1. ročníku, Danečka Ludvíka ze 2. ročníku, Kačky Bonaventurové ze 3. ročníku, Matyáše Voříška ze 4. ročníku a Barči Karáskové z 5. ročníku. Celá soutěž byla zakončena předáním lákavých odměn a vyvěšením vydařených výkresů v hale v přízemí školy. Už se těšíme na další zajímavou soutěž.

Mgr. Jitka Venclová, ředitelka školy

GALERIE TVRZ LNÁŘE

srdečně zve na výstavu obrazů

„OPEN“ malíře VALENTINA HORBY

Začínáme 29.6.21 a končíme 29.8.21
otevřeno : úterý - Neděle
9.30 - 12.00
12.30 - 16.00

29. 6. 2021 Bude přítomen autor !!!

Další týden Mačkováci přivezli, spíš přinesli, z lesa strom na májku, oloupali a připravili na stavění.

O čarodějnicích 30. 4. v 18 hodin se postavila majka, zapálila hranice s čarodějnicí, opekli buřty a stateční občané májku hlídali a uhlídali.

Jaro v Mačkově

I přes nepřízeň počasí se život v obci nezastavil.

Jaro začalo úklidem starých, dávno zapomenutých skládek. U cihelny a u Pahorku. Celkem se sebralo 14 černých pytlů starého odpadu.

Obec vybudovala vjezd a obnovila a zpevnila cestu do cihelny, kde má Mačkov

nové prostory, pozemky a rybníčky. Okolo cesty jsme vybudovali drenáže, vyřezali a spálili plevelné dřeviny. Ochotníkům obec velmi děkuje. Zastupitelé zkontrolovali po vypuštění rybníčků stav hrází. Rybníky dostali nová prkénka do čapu. Nyní se obec postará o zarybnění.

Obec si převzala víceúčelové hřiště od firmy Vysspa, která hřiště budovala. Po kolaudaci bude v obci slavnostní otevření. To proběhne na MDD 5. 6. 2021. Hřiště je připraveno na tenis, volejbal, nohejbal, basketbal, hokejbal a malou kopanou. Provozní řád bude umístěn u hřiště i na www.mackov.cz.

V obci proběhla výběrová řízení na stavbu odklonu kanalizace z rybníka Bahýnko a prodloužení vodovodu. Vyhrála firma Swietelský, která začne budovat na konci května. Druhé výběrové řízení na cyklostezku vyhrála firma JSF Stavební. Začátek prací je stanoven na konec léta.

Během května dostane místní kaplička novou střešní krytinu, elektrické zvonění a hodiny.

Jednotka Požární ochrany a místní hasiči budou mít zakoupenou novou stříkačku.

Obec již získala dotaci na obnovu lesa, na údržbu zeleně v obci, na novou stříkačku pro JPO, na kanalizaci a na vodovod. Doufá, že dostane i na cyklostezku. Zastupitelé mají hotový projekt i se stavením povolením na chodník k Domovu Petra a zpracovávají projekt na odklon vodovodu z pozemků pana J. Kadlece z betonárky.

Rovněž jsou hotové a vyvěšené Vyhlášky na odpady a na poplatky pro rok 2022.

Obec Mačkov zve malé i velké na oslavu MDD a na slavnostní otevření víceúčelového hřiště

Kdy: dne 5. 6. 2021 ve 13 h. **kde:** na hřišti obce

Program: uvítání dětí i dospělých, seznámení s provozním řádem hřiště, soutěže, turnaje, občerstvení, hudba, ve večerních hodinách – lampionový průvod, stezka odvahy, promítání pohádek, spaní na sále popř. na hřišti.

byli prvodárci a o to více se museli zaměstnanci o hasiče starat, za což jim patří velký dík.

Stavění májky

Májka se tradičně stavěla na návsi Mečichova 30. dubna. Již třetí rok je májka pod věncem ozdobena nápisem Mečichov, který vyřezali místní muži. O ozdobení krepáky se postaraly místní děti.

Velikonoce v Mečichově

Velikonoční svátky byly bohužel již po druhé omezeny vládními opatřeními proti šíření koronaviru. Proto se v Mečichově přistoupilo k alternativě již z minulého roku. Místo klasického řehťání a chození obcí každý řehl před svým domovem v domluvený čas. Řehťání trvalo vždy 3 minuty, a to na Zelený čtvrtek v 18 hodin, na Velký pátek v 6:00, ve 12:00, v 18:00 a poté poslední řehťání v sobotu v 6:00. Všechny tyto informace se občané dozvěděli na Facebooku obce Mečichov, kde mohli následně stejně jako minulý rok pod příspěvek zveřejnit fotky nebo videa z velikonočního řehťání.

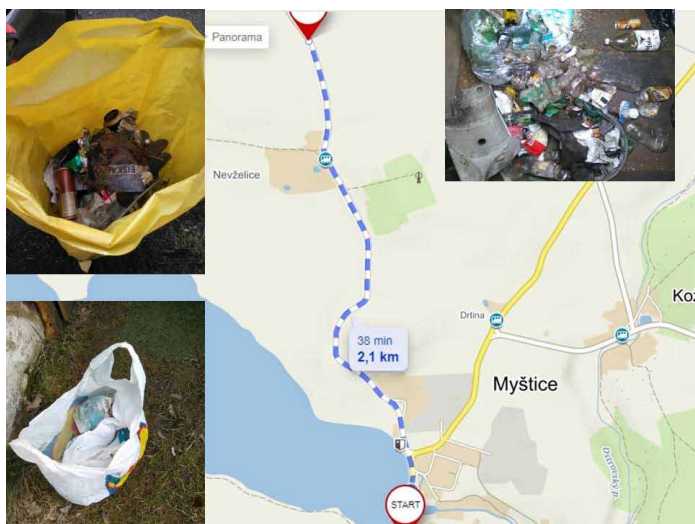
SDH Mečichov darovalo krev

Dne 14. dubna několik dobrovolných hasičů z Mečichova darovalo krev na Transfuzním oddělení ve Fakultní nemocnici v Plzni. Hasiči se do Plzně dopravili novým hasičským autem. Většina z dobrovolných hasičů

Velké poděkování obce Myšnice za aktivity tohoto typu Covidovými opatřeními k hezčímu okolí

Už několik let mě mohou obyvatelé Myštic vídat, jak se s nordic walking holemi procházím sem tam okolím. Nazuji boty, nasadím sluchátko do ucha, čapnu hole a vyrážím vyvětrat hlavu a nohy do okolní přírody. Ráda se kochám pohledy na naše lesy, louky, pole měnící se s každým ročním obdobím a naší největší dominantu – rybník Labuť. Letos na konci zimy bylo ale něco jinak. Řekla bych, že za to částečně mohla ona situace, která nám v posledním roce znepříjemňuje život a média, která tuto situaci ještě několikanásobně nafoukla do gigantických rozměrů. Člověk tak nějak automaticky klopil hlavu k zemi a snažil se komukoli a čemukoli se vyhnout i pohledem, jen aby se náhodou nějak nenakazil (jako by to v liduprázdném okolí vůbec šlo). No, a tak i já jsem začala klopit hlavu, možná abych nebyla tak vidět, že si dovoluji se v takové době vůbec procházet nebo jen proto, že už to tak automaticky dělali téměř všichni a všude. A to, co jsem najednou začala vidět, mě opravdu zaskočilo. Téměř na každém mém kroku se v příkopu válela plechovka, pet lahev, krabička od cigaret, kelímek od kafe a další a další předměty, které jistě neměly v úmyslu skončit takto odhozené v krajině. Nikdy jsem si toho nevšimla v takové míře jako teď. To už jsme opravdu natolik zlenivěli, že nejsme schopni, koupíme-li si svačinu nebo jen něco k pití, dovést prázdný obal domů případně do práce a tam to vyhodit do koše? Opravdu čekáme, že vyhodíme-li odpadky do přírody, uklidí je za nás někdo jiný, nebo dokonce příroda sama? Ano, jednou za rok se opravdu najde pár dobrovolníků, kteří ve svém volném čase jdou a posbírají to, co jiní ve své vlastní lenosti vyhodili z okénka auta, jen aby to náhodou nemuseli dovést domů a tam to vyhodit, protože to by byla práce navíc a hlavně ztráta drahocenného času, kterého mají lidé v dnešní uspěchané době stále méně. A ano, i příroda si s odhozenými věcmi

dokáže poradit. Některé zlikviduje sama, ač jí to trvá mnoho let, a ty co zlikvidovat nedokáže, chytře zamaskuje napadaným listím, dlouhou travou nebo jen letitými nánosy zeminy, takže to stále vypadá, že je vše ok. Ale ani to není napořád. Stačí, aby příkopy u silnic byly jednou za čas prohrábnuty, a vše je pěkně zpátky na očích. A to je vážení při pohledu z blízka opravdu humus!

Mám doma dvě malé dcery (1,5 a 4 roky). Protože nám covidová opatření zavřela školky, starší musela zůstat doma a co s dětmi celý den? Začala jsem je proto brát s sebou na mé procházky a světe div se, i takto malé dítě si všimlo, kolik se všude povaluje odpadků. Dcera ráda kouká na Děčko (program České televize pro děti, pro ty, kteří neznají) a zalíbilo se jí boj proti netvoru jménem Plastor Nezmar, který požírá všechny plastové odpadky, a tím roste a sílí a úkolem dětí je pomoci ho zničit. Spojily jsme proto zábavu s něčím užitečným a rozhodly se, že si ty naše procházkové trasy trochu uklidíme, aby se nám líbilo po nich chodit. Výsledek je vidět na fotografiích. Bohužel bychom takto mohly uklízet každý týden a stále by bylo co sbírat.

i to je pro některé obyvatele našich vesnic a osad problém. Každý kontejner má totiž otvor určitého rozměru, ale co s věcmi, které se do tohoto otvoru nevejdou? Nejjednodušší řešení se nabízí samo, danou

Pojďme se teď zamyslet. Opravdu nás doma od mala učili a my teď učíme své děti, že mám-li něco k vyhození, stačí odhodit kdekoli, kde to časem za nás uklidí někdo jiný, až si toho všimne a bude mu to tam vadit? Už mnoho let žijeme v době, která se odpady, jejich tříděním, skladováním a likvidací velmi intenzivně zabývá. V každé i sebemenší vísce nebo osadě dnes stojí obyčejné kontejnery a také barevně označené kontejnery na tříděný odpad, které opravdu nejde přehlédnout. Bohužel

změnil v neuchopitelnou kaši. On je to totiž velký problém danou věc zlikvidovat tak, aby se do daného otvoru vešla. Vždyť už je stejně na vyhození, tak proč ji nerozbít či neroztrhat tak, aby otvorem prošla? Opravdu se nám líbí pohled na mokré krabice, polorozbité a špinavé kýble, ve kterých bylo bůhví co, igelitové tašky plné neidentifikovatelných předmětů, které se derou ven a další věci povalující se v okolí kontejnerů, které jsou pro ně určeny? Nevadí nám, že by se někdo (nedej bože dítě, které bylo rodiči výchovně posláno třídit odpad) o sklo, které se vedle kontejnerů povaluje, mohl pořezat? To už jsme si v dnešní nelehké době opravdu tak lhostejní? Myslíte si, že takto je to v pořádku? Já myslím, že ne. A kdy jindy se zamyslet nad krásou našeho okolí, když jsme nedobrovolně uvěznění pouze na území našich obcí.

Hana Mikešová

Základní škola Radomyšl má nového ředitele

V úterý 27. 4. 2021 byl do funkce ředitele Základní školy Radomyšl jmenován Mgr. Jan Babka, který se ujme svého úřadu 1. 7. 2021 a nahradí ve funkci Mgr. Jiřího Pešlu.

Základní škola, stejně jako mateřská škola, patří k prioritám zastupitelstva městyse. Do základní školy, konkrétně budov, vybavení a zázemí bylo v posledních letech investováno kolem 50 miliónů korun. Naposledy byl vybudován nový lehkooatletický areál, odborná učebna pro přírodopis a fyziku, letos o prázdninách bude nově vybavena učebna výpočetní techniky, nainstalován nový výtah a zateplena tělocvična, která bude také nově vybavena rekuperační jednotkou. Tyto akce se daří realizovat díky úspěšnosti při získávání národních a EU dotací. V důsledku nové bytové výstavby přibýlo ve škole 59 dětí a tento trend bude i nadále pokračovat. V současné době ji navštěvuje 213 žáků. Součástí školy je také školní jídelna, která vaří kolem 350 jídel.

Od nového ředitele očekáváme, že naváže na to dobré a zároveň přinese nové zkušenosti a pozitivní změny. Pro to, aby školu úspěšně vedl, má všechny předpoklady. Je mu 36 let, vystudoval obor Matematika – Tělesná výchova pro ZŠ na Pedagogické fakultě Jihočeské univerzity, následně působil 5 let jako učitel na ZŠ Strakonice Dukelská a posledních 7 let zastával funkci zástupce ředitele školy na Základní škole Strakonice, Krále Jiřího z Poděbrad. Místní škola mu není cizí, jelikož v Radomyšli žije s rodinou, navíc jeho manželka Monika ve škole učí a chodí do ní i jejich děti. Kromě uvedeného vzdělání a praxe je také předsedou Řídícího výboru MAP – ORP Strakonice, působil jako masér Reprezentace ČR – ženy U20, masér a trenér v BK Strakonice, trenér nohejbalové mládeže v TJ Radomyšl. Absolvoval řadu odborných školení a seminářů: Bakaláři pro vedení školy, Tvorba rozvrhu a suplování v systému DM Software, Spisová služba a ukládání dokumentů, Právní předpisy ve školním prostředí, Žák s problémovým chováním. Je osobním a kondičním trenérem – licence B, cvičitel školního lyžování – licence B, instruktor snowboardingu – licence C, instruktor cyklistiky – licence C, instruktor vodní turistiky – licence C, trenér nohejbalu – licence C, pokročilý uživatel – Microsoft Windows, Microsoft Office, SmartBoard, Internet, administrátor – DM Software, ASC Rozvrhy, Bakaláři, MS2014+ – administrátor, píše všemi deseti, mluví anglicky a částečně německy. Kromě zmíněného sportu se rovněž věnuje hudbě, a to hře na klarinet ve Švandově dudácké muzice, hraje také na saxofon, kytaru a baskytaru.

Ing. Luboš Peterka, starosta městyse Radomyšl

Cena vodného pro rok 2021 se nemění, stočné se mírně zvýší

Zastupitelé na svém posledním zasedání schvalovali cenu vody na rok 2021. Cena vodného při dvousložkové formě byla schválena ve výši 52,07 Kč vč. DPH a je stejná jako v roce 2020. Cena stočného v Radomyšli bude ve výši 14,09 Kč vč. DPH, (v roce 2020 byla 13,59 Kč vč. DPH) a v místních částech byla schválena cena 4,33 Kč vč. DPH (2020 3,40 vč. DPH). Cena vody (vodné + stočné) tak v Radomyšli činí 66,16 Kč vč. DPH.

Pevná složka zůstane stejná jako v roce 2019 a to kategorie A 400 Kč, kategorie B 2.301 Kč, kategorie C 14.370 Kč.

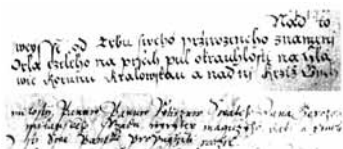
Pro ilustraci, průměrná cena vody v ČR je 91 Kč vč. DPH. Cena stočného v ČR se pohybuje kolem 40 Kč vč. DPH.

Z kalkulací dále vyplývá, že za vodu nám bude vyplaceno nájemné 334.200 Kč bez DPH, na provoz kanalizace v Radomyšli budeme doplácet 205.180 Kč bez DPH a v místních částech 48.220 Kč bez DPH. Trend nárůstu spotřeby vody v Radomyšli stále pokračuje, a to díky bytové výstavbě a rozvoji podnikání. Pro ilustraci v roce 2013 byla roční spotřeba 27000 m³ a na rok 2021 je plánováno 37800 m³ vody. I to je jeden z důvodů, proč jsme nepřistoupili k navýšení ceny vody, přestože vzrostla cena vody nakoupené od JVS a některé další výdaje jako mzdy.

Ing. Luboš Peterka, starosta městyse Radomyšl

Zastupitelé rozhodli o zařazení znaku městyse do registru komunálních symbolů

Městys má vlajku, která byla schválena rozhodnutím Předsedy Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ze dne 18. 11. 1998 a je zařazena v Registru komunálních symbolů.

„Nad to vše od Erbu svého přívlastku znamení Orlice, na prsou při okrajkách, na hlavě Koruny Královské a nad ní Maltézský kříž.“

Otisky pečeti městyse

Eichlerova topografická sbírka - Archiv Národního muzea v Praze (1828-1832)

Radomischel

Wappen Radomischel
Verzeichnis der Ortswappen
1832

Podle informace, kterou jsme obdrželi od heraldika a vexilologa Mgr. Jana Tejkal, historický znak městyse v tomto registru absenteje, na rozdíl od okolních obcí, které mají v Registru komunálních symbolů zařazeny oba obecní symboly, tj. znak a vlajku. Z toho důvodu byla tato služba u Mgr. Tejkal objednána a zahrnovala přípravu odborně zpracované žádosti do sněmovny s návrhem blasonu a včetně realizace heraldicky adekvátní kresby historického znaku ve vektorovém formátu pro další snadnou aplikaci znaku za cenu 5.000 Kč. Žádost o zařazení blasonu, kresby znaku městyse Radomyšl byla Parlamentu ČR odeslána 31. 3. 2021.

Znak městyse je historický a je zahrnut do kompendia historických městských znaků České republiky z roku 1985 (Jiří Čarek, Městské znaky v českých zemích). V Čarkově kompendiu nacházíme na str. 329 následující popis znaku:

„Na červeném štítě je stříbrná doprava hledící korunovaná orlice se zlatým půlměsícem přes prsa a křídla, zlatým zobákem, spáry a korunou. Nad hlavou orlice je stříbrný maltézský kříž.“ Dále je

zde uvedeno, že „... 2. července 1605 potvrdil Matouš Děpolt z Lobkovic privilegia městečka Radomyšle a dal mu znak, odvozený od jeho vlastního erbu, totiž korunovanou orlici s maltézským křížem.“

Ing. Luboš Peterka,
starosta městyse Radomyšl

Filipojakubská noc

V podvečer 30. dubna v parku před radnicí čarovaly naše děti. Pod jejich rukama tam vyrostla čarodějnická lípa. Usadily se na ní malé i velké, hubené i tlusté, malované i šité čarodějnice. Jedna hezčí než druhá. Počasí přálo a tak se děti proběhly po parku, zasoutěžily si, smlsly na dobrotách a zatočily na čarodějném křesle. Po celou dobu vládla pohoda a těšíme se, že za rok už doopravdy poletíme.

Blanka Matoušková

Velikonoce, svátky jara

Jak oslavit Velikonoce, když je vše zakázané? Jednoduše. Vyzdobíte si městečko, připravíte soutěžní otázky a pozvete rodiny na procházku po okolí. Soutěžili malí i velcí ve znalostech o velikonočních zvycích a trochu si i zaskotačili. Trasa byla cirká 5 km a bylo možné rozdělit si ji na více dní. Počasí vrtkavé, ale i tak na „Velikonoce v pohybu“ přišlo 70 dětí plus dospělí a moc se jim líbilo. Pro nás to znamená, že nemáme polevit a stále vymýšlet nové věci.

ženy z Radomyšle

tetička Blanka Peterková s vlastními nápaditými výrobky, tetička Markéta Mrázová, která vytvořila obdivované jarní miskys perníkovou tematikou, tetička Stáňa Klasová donesla celou ošatku vajíček, paní Tomášková Helena vytvořila pro tuto příležitost nádherného slaměného zajíce, který si hrdě vezl na dřevěném trakárku, zapůjčeném od rodiny Hroudů, svoji jarní zahrádku. Tetička Zdenka Limbergerová sladila a dokončila celkový dojem celé výstavy. Musíme také poděkovat tetičce Zdence Demeterové, která donesla první rašící větvičky zlatice, břízy a vrby. Paní Maruška Vodáková nám zapůjčila drátkované výrobky a darovala nádherné pomlázky. Samozřejmě, že bez ochoty paní Marušky Karvanové by žádná výstava nemohla být, půjčila nám prostory výkladních skříní a ještě se sama zapojila a trpělivě s námi celou výstavu připravovala a na jejím konci pomáhala uklízet. Díky všem.

Myslím, že jsme panu starostovi a všem zaměstnancům radnice udělali radost, když jsme na Velikonoce nazdobili mladou břízu barevnými vajíčky a stužkami, alespoň trochu barevnosti pod okny budovy úřadu městyse Radomyšl připomínalo, že už přichází jaro.

Nebyli bychom baráčníci, abychom nemysleli na tradice, proto jsme zorganizovali domácí řetání během velikonočních svátků, nevíme, jestli všichni využili tuto možnost, ale z bohaté fotodokumentace je vidět, že si spousta lidí a hlavně dětí tento zvyk užili.

Napsala a na akcích se podílela: Jůzková Zdeňka, paní maminka OB Radomyšl

Obec baráčníků Radomyšl

Těší nás, že se na Velikonoce trochu rozhýbala spolková činnost, část členů byla v kontaktu a připravila podmínky pro zpříjemnění jarního času nejen pro děti, ale i pro obyvatele Radomyšle a celého okolí. Určitě si za ochotu a přístup zaslouží velké poděkování. Na velikonoční výstavě šikovných rukou a skvělých nápadů se podílela

Bábinky na jaře

V uplynulých měsících se bábinky sice stále nemohly společně scházet a podnikat své oblíbené výlety a další akce, ale jarní sluníčko je vylákalo alespoň na zahrádky. Přestože práce na záhoncích dokáže zabrat dost času, bábinky nezapomněly na své vrstevníky, obyvatele Domu klidného stáří sv. Anny v Sousedovicích, a shromáždily pro ně 23 pokrývek. Tento dar zpřijemní sousedovickým starouškům posezení venku na sluníčku a čerstvém vzduchu. Na společné setkání, zatím třeba ještě jen na chvíli někde venku, se už všechny bábinky opravdu těší.

Bábinky z Radomyšle

MŠ Radomyšl

Jaro 2021 se zapíše do kroniky naší mateřské školy již podruhé jako mimořádné.

Na jaře 2020 byla mateřská škola zcela uzavřena od 18. března do 18. května. Po otevření probíhal provoz a činnost školky sice bez společných a veřejných činností a akcí, ale děti měly radost, že mohou společně trávit čas, paní učitelky pro ně připravovaly zajímavé činnosti a zdálo se, že bude líp.

V září se rozběhl nový školní rok a do mateřské školy nastoupilo do pěti tříd 115 dětí. Provoz fungoval bez omezení, děti nemusely nosit při pobytu ve školce ochranu nosu a úst, počty dětí ve třídách nebyly omezeny. V říjnu se situace začala zhoršovat, objevily se první případy pozitivních dětí a zaměstnanců školy. Jedna z pěti tříd byla kvůli karanténě uzavřena na 10 dnů. I přes to naší mateřskou školu navštěvovalo v průměru 75–90 dětí. Zhoršující se situace v lednu nevěstila nic dobrého. Poslední akcí – karnevalem na konci února jsme se se školkou rozloučili. Od 1. 3. byla mateřská škola vládními mimořádnými opatřeními úplně uzavřena do

12. 4.. Do mateřské školy se mohli vrátit předškoláčky, kteří mají povinné předškolní vzdělávání a děti rodičů pracujících v rámci integrovaného záchranného systému. Dle zájmu a požadavků rodičů jsme zorganizovali provoz dvou skupin dětí pro předškoláčky a dvou skupin pro děti rodičů IZS. Celkem do školky chodilo v dubnu kolem padesáti dětí. Skupiny byly omezeny mimořádným nařízením na maximálně 15 dětí ve skupině.

Celkem navštěvovalo mateřskou školu v dubnu kolem padesáti dětí.

Květen přináší rozvolnění mimořádných opatření a my opět doufáme, že bude líp.

Posíláme vám rozkvetlý pozdrav od dětí ze školky.

Renata Škodová, ředitelka MŠ

Májka v Radomyšli a Lázu

Velikonoční výstava tak trochu jinak

Tradiční velikonoční výstava na radnici se letos již druhý rok nemohla konat. Přesto se letos v Sedlici podařilo překonat covidová omezení a výstavu uspořádat. Větší část byla v online prostoru. Někdo přispěl fotografiemi svých výrobků, jiný obrázky z přírody, další krátkým videem. Mohli jsme vidět želvu s bílými květinami, sněhobílého beránka ze sněhu i čokoládového s lentilkami, nádivku, nad kterou se sbíhaly sliny, různá zátíší.

Nejvíce příspěvků se zaměřilo na velikonoční vajíčka: na skle malovaná, vyfoukaná, na pomlázkách zavěšená, z papíru vystřihovaná, na špejích v osení zastrčená, v respirátoru uložená, živým králíčkem očuchávaná, krajkou ozdobená, všemi barvami malovaná, do věnce spletená, patchworkem vytvořená, houpající se na proutě, v košíčku napěchovaná, na skle nalepená, do staniolu zabalená, jako svíčka z vosku s knotem uprostřed. Dokonce i vánoční smrček vajíčky ozdobený.

Podle video-návodu jsme se mohli naučit připravit velikonočního beránka nebo uplést pomlázku z osmi proutků. Myslivci našli v pouzdru místo pušky pomlázku, fotbalisti zahodili papuče a vyrazili se proběhnout, sedlická krajka přispěla dětskou koledou, spolek Modrásek s mnoha vajíčky už očekává normální koledu, z farnosti zazněl trochu vážnější tón, zaměstnanci radnice vytvořili orloj, prodavačky z COOP připily na zdraví, z vemene kravičky se podařilo vydojit pivo, hasiči nafoukli svoje auto a naložili do něj kupu dětí.

I ten, kdo nemá přístup k internetu, se mohl podívat alespoň na část výstavy. Za okny radnice, kupectví i domova pro seniory bylo vystaveno mnoho výrobků s velikonoční a jarní tematikou, v altánech na náměstí se ve větru třepotali motýlci z papíru.

Není možné jmenovat všechny účastníky výstavy, jistě bych na některé zapomněl. Zvláštní poděkování patří paní Havlenové a paní Filcové z Domu s pečovatelskou službou za výrobu krásné dekorace a velký dík patří Jitce Prokopcové, která přišla s nápadem, celý projekt připravila, byla hlavní organizátorkou a vyzývatelkou váhavých. Byla hlavním hybatelem toho, že lidé ze Sedlice se ve velikonočním čase nenechali odradit protiepidemickými nařízeními, objevili v sobě tvořivého ducha a vzájemnou pospolitost.

František Jirsa

Sedmipírko a Den Země

Víte, co „vyčesává“ vodu z mlhy? Co mají společného jiříčka a čáp? Čím je užitečný slepýš? Odpovědi na tyto a řadu dalších otázek týkajících se přírody mohl najít každý, kdo se vydal na vycházku, kterou uspořádal spolek Modrásek pod názvem „Sedmipírko a Den Země“. Den Země se po celém světě připomíná 22. dubna a v ten den se pořádají akce zaměřené na propagaci a podporu ochrany životního prostředí. Letos nebylo možné vzhledem

k proticovidovým opatřením uspořádat hromadnou akci, ale rodiny nebo jednotlivci mohli projít tři trasy celý týden od 19. do 25. dubna.

Začátek byl na louce za kostelem, kde byla červená trasa, oranžové pokračování bylo na náměstí a žlutý závěr v novém parku za prodejnou COOP. Na každém úseku připravil ptáček Sedmipírko sedm hádanek pro velká stvoření i pro malé děti. Abychom se nemuseli vracet z přírody k počítačům a gúglovat, nabídl Sedmipírko hned i odpovědi.

Po většinu týdne bylo krásné počasí, které zvalo na tuto netradiční procházku. Nevíme, kolik lidí prošlo všechny tři trasy, ale jistě se každý obyvatel Sedlice, který prošel náměstím, zastavil alespoň u několika otázek.

František Jirsa

Připomenutí 76. výročí konce 2. světové války v Sedlici

Vzhledem ke stále přetrvávajícím vládním omezením nebylo možné pietní akt uspořádat veřejně, ale i tak se občané Sedlice sešli, aby před pomníkem padlých v hlavním parku uctili památku našich hrdinů. Tichá vzpomínka proběhla v sobotu 8. května od 15 hod. Slavnostního kladení věnců se zúčastnili členové i členky

dobrovolného hasičského sboru Sedlice, představitelé města i bratr M. Šavřda, člen ČSoL jednoty Strakonice.

Čestnou stráž vytvořili členové Klubu vojenské historie 4. obrněné divize Plzeň, kteří si pro přihlížející diváky připravili ukázkou boje inspirovanou historickými událostmi z roku 1945 zaznamenanými v místních kronikách. Hlavním námětem bylo osvobození radnice z rukou fašistických okupantů. Nechyběla ani slavná scéna, ve které americký voják podává sedlické dívce československou vlajku, která jí upadla během vítání osvoboditelů. Za své skvělé výkony byli všichni účinkující odměněni vřelým potleskem.

Členové klubu vojenské historie 4. obrněné divize Plzeň do Sedlice dorazili již v pátek a utábořili se v novém parku za radnicí. Vznikla tak zajímavá živá expozice pod širým nebem. Kolemjdoucí se mohli seznámit s vybavením stanů i s vojenskou technikou.

A jak vlastně probíhaly květnové události roku 1945?

5. květen 1945 – Tohoto dne zaslechli sedličtí občané volání Českého rozhlasu o pomoc povstání. Byly vyvěšeny československé vlajky a odstraňovány německé nápisy. Večer promluvil ke shromážděným občanům učitel Antonín Šimík pověřený vytvořením Revolučního národního výboru.

6. květen 1945 – V podvečer občané očekávali příjezd americké armády, která přenocovala na Radomyšlsku. Obcí projela ale jen jedna vojenská hlídka.

7. květen 1945 – V ranních hodinách dorazila do Sedlice jednotka americké 4. obrněné divize, která byla součástí 3. americké armády generála George Pattona. Sedličtí na její počest vztyčili mezi restaurací Na Velké a bývalým Kupectvím slavobránu. Americké osvoboditele přivítali radostným voláním „Nazdar!“ Americká jednotka seřadila na náměstí svou techniku. Občané Sedlice přinášeli domácí buchty, Američané rozdávali čokoládu, žvýkačky a cigarety.

10. květen 1945 – Sedlicí projela první větší jednotka Rudé armády.

13. května 1945 – Pod vedením četnického kapitána Ferdinanda Snopka byla v Sedlici vytvořena jednotka Československé armády, která čítala tři čety pod velením poručíků ze zálohy – byli jimi p. Raba, p. Rodina a p. Kovář. Jejich úkolem bylo především čistit lesy od německých zbraní a munice. Později byla v Sedlici vytvořena také revoluční jednotka s názvem Občanská stráž svobody.

text: Kateřina Brabcová, fotografie: F. Jirsa, J. Prokopová, M. Klíma

SDH Sedlice

Milavy a Plaňava bez ignorantů

Normálně smýšlející člověk jen těžko pochopí to, že někdo dokáže do přírody odvézt odpad, a to paradoxně ještě v době, kdy jsou všude kolem nás sběrné dvory, kam můžeme většinu odpadu odevzdat zdarma. Bohužel stále existují ignoranti, kteří vyhodí cokoli a kamkoli, ale naštěstí se najdou zase tací, kterým to jedno není a snaží se po těchto ignorantech uklidit to, co v přírodě páchají – viz akce „Uklidme svět, Uklidme Česko“.

Mezi ignoranty určitě nepatří několik dobrovolníků z řad dobrovolných hasičů ze Sedlice, kteří se rozhodli postupně uklidit oblast kolem rybníka Plaňava a rekreačního rybníka Milavy. Ten, kdo tuto oblast zná a procházel mezi těmito rybníky, tak musí uznat, že tam lze narazit na leccos – od sedací soupravy, až po motorovou zahradní sekačku.

Hasiči se zaměřili na jedno z nejvíce zanesených míst u rybníka Plaňava, na kterém byla pravá nefalšovaná skládka plastu, železa, skla, oblečení, dětských plen, léků, baterií atp. Odpadu bylo tolik, že třídění do plastových pytlů by nedávalo smysl, a proto byl odpad tříděn do použitých velkoobjemových vaků od obilí a nerecyklovatelný odpad byl vidlemi nakládán do lžice kolového nakladače, který následně odpad vozil do připraveného kontejneru.

Z plochy o rozloze cca 200 m² bylo celkem odvezeno 6 vaků plastu, 1,5 vaku skla, 1 vak železa, jeden pytel nebezpečného odpadu a jeden plný kontejner.

Pohled do čistého lesa všechny potěšil, ale zároveň vyvstala obava, zda to takto uklizené zůstane i nadále. Je bohužel smutné,

že se o toto území nikdo aktivně nezajímá a patří tak mezi ty opomíjené, díky čemuž to nahrává ignorantům, kteří tam vozí odpad veselé a v klidu dál. Toto jedno velké smetiště se rozkládá na území tří obcí (Sedlice, Velká Turná, Radomyšl) a díky nedalekým kempům a cyklostezce, která zavede turisty do tohoto zamořeného území, to jistě na atraktivitě hojně navštěvovaného rybníka Milavy nepřidá – rozhodně to není ani dobrá vizitka nás všech, kteří v okolí bydlíme. Odpad tam rozhodně netvoří jedinec, ale vícero lidí z okolních obcí. Bohužel těchto míst je v okolí více a ten, kdo viděl například současný stav na Pílském mlýně, tak musí silně postesknout.

Tímto článkem chceme veřejně poděkovat starostovi města Sedlice Vladimíru Klímovi za poskytnutí kontejneru, zaměstnanci města Sedlice panu Josefu Rejlovi za svůj volný čas při přepravě kontejneru, dále svěřeneckému fondu Dereka Toombse za finanční podporu, majiteli firmy PKC Mechanizace s. r. o. za poskytnutí kolového nakladače a v neposlední řadě jednotlivým aktérům, bez kterých by odpad z lesa těžko zmizel – Barboře Douškové, Andreje Douškové, Lucii Panuškové, Dominice Holečkové, Pavle Holečkové, Lence Podsklanové, Lence Beránkové, Nele Šavrdové, Nikol Opllové, Pavlu Žákovi, Janu Douškovi, Petru Čalounovi, Zdeňku Beránkovi, Zdeňku Chocholovi a Pavlu Koubovi (velitel JSDH Pačejov).

Doufáme, že se konečně v dotyčných ignorantech pohne svědomí a začnou se chovat ohleduplněji k přírodě, protože jinak budeme my a další generace chodit na procházky po jednom velkém a odporném smetišti.

Jiří Krejčí

Velikonoce mladých hasičů

Již druhým rokem nám covidová situace neumožňuje slavit velikonoční svátky podle tradic. V Sedlici tedy vymysleli velikonoční výstavu trochu jinak a nás, mladé hasiče, oslovila Jitka Prokopcová, zda bychom nechtěli natočit video, kde svojí zdravici popřejeme všem veselé Velikonoce. Souhlasili jsme a video natočili. Na úpravě videa se podílela Nina Prokopcová. Video najdete na facebookové stránce SDH Sedlice děti.

Magdalena Mazáčková

Sběr železného šrotu a elektroodpadu

V dubnu se již tradičně uskutečnil sběr železného šrotu, autobaterií, elektromotorů a elektrospotřebičů. Tato podivná doba související s pandemií zřejmě nahrála tomu, že lidé měli více času na úklid, protože odpadu po Sedlici a přidružených obcích bylo mnoho. Touto cestou chceme hlavně poděkovat všem občanům, kteří nám do sběru něčím přispěli, podpořili naši činnost a ekologii, a přejeme jim krásné a pohodové dny prožité ve zdraví a pohodě.

Jiří Krejčí

Krajčářské slavnosti se letos v Sedlici konat nebudou

Vzhledem k současné nejasné situaci ohledně koronavirových opatření, je letošní ročník Krajčářských slavností zrušen a přesouvá se v plném rozsahu na srpen v roce příštím. I kdyby současná

nařízení a omezení vlády byla do termínu slavností zrušena, už bychom nestihli zorganizovat vše v takovém rozsahu a kvalitě, jak bychom si představovali a jak jste vy, naši příznivci zvyklí. Je pro nás důležité Vaše i naše zdraví a proto doufáme, že se všichni sejdem nad paličkami a kraječkami v sobotu 6. srpna 2022. Více informací najdete na: www.krajky-sedlice.cz.

Martina Srbová, ředitelka Sedlické krajky, o.p.s.

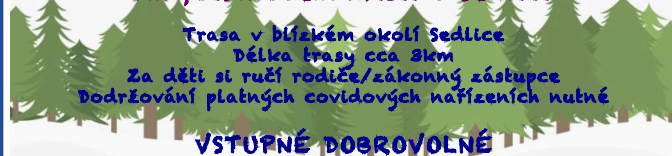
Český svaz žen Sedlice zve všechny děti i dospělé na

Cestu pohádkovým lesem

v sobotu 5. června

Start bude otevřen od 13.00hod do 16.00hod

na fotbalovém hřišti v Sedlici

Trasa v blízkém okolí Sedlice

Délka trasy cca 3km

Za děti si ručí rodiče/zákonný zástupce

Dodržování platných covidových nařízeních nutné

VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

SPOLEK OBČANŮ VEŘEJNĚ AKTIVNÍCH ZVE VŠECHNY PŘÍZNIVCE
ZIMNÍCH SPORTŮ NA

IV. ročník sedlického letního biatlonu

v sobotu 12. června od 14.00hod.

na fotbalovém hřišti v Sedlici

Prezentace dvojic na hřišti od 13.30hod.

Krátký běh, střelba stojka a ležka.

Běžky i vzduchovky dodáme. Boty značky Botas (tři díry ve špičce) budou také k zapůjčení, ale kdo může, ať si přinese vlastní (naš výběr je omezený).

Občerstvení a zábava zajištěny

Český svaz žen Sedlice pořádá

4. sedlický "prodej cokoli" bazar v sobotu 17. července 2021

od 7.30hod. do 12.00hod.

na náměstí T.G.M. v Sedlici

Co se hodí do prodeje:

Oblečení (nejen dětské), hračky, domácí potřeby, sportovní potřeby, nářadí a jiné.

Poplatek za připravený stůl 90Kč, možnost vlastního stendru

Rezervace stolu na 773 991406 nebo na fb: Český svaz žen Sedlice

SEDLICKÝ SPOLEK MODRÁSEK POŘÁDÁ
NA BUZICKÉM HRADĚ VÝSTAVU ZAJÍMAVOSTÍ
A KRESEB SE ZÁBAVNÝMI KVÍZY

O STUDÁNKOVÝCH STRAŠIDLECH A NEJEN O NICH

KDY?

OD 21.7. 2021

DO 25.7.2021

VSTUPNÉ

DĚTI 20,-

DOSPĚLÍ 50,-

Wikipedie:

Doba halštatská označuje období, během kterého se ve střední Evropě objevili Keltové a začalo se zpracovávat železo. Začátek tohoto období je archeology datován do období 7. století př. n. l. a končí kolem roku 450 př. n. l. Svůj název dostalo podle hornorakouského města Hallstattu v Solné komoře. V polovině 19. století tam bylo objeveno přes tisíc hrobů. Nálezy z hrobů se s převahou daly zařadit do nejstarší doby železné.

Doba halštatská se dělí do dvou skupin:

Západohalštatský okruh:

Zahrnuje zhruba území od Čech po střední Francii a od Alp po střední Německo. Předpokládají se hlavně Keltové.

Východohalštatský okruh:

Na území od Moravy směrem na jihovýchod. Spojován s Illyry.

Doba hradištní je archeologický termín pro raně středověké období (2. polovina 7. století – 1. polovina 13. století) na území západních Slovanů.

Tuto dobu je možné dále dělit na:

- starší doba hradištní (2. polovina 7. století – konec 8. století)
- střední doba hradištní (9. století – 1. polovina 10. století, na Moravě a Slovensku též doba velkomoravská)
- mladší doba hradištní (2. polovina 10. století – 1. polovina 12. století)
- pozdně hradištní období (2. polovina 12. století – 1. polovina 13. století)

Něco z geologie:

Pás, směřující od rybníka Dalině na jih podél východního zdiva budovy zámku na západní okraj obce, je tvořen holocenním nivním sedimentem, představujícím pozůstatek původní vodoteče protékající touto oblastí směrem k toku Lomnice.

Částečně do areálu nové ČOV (severní okraj) zasahují miocenní jíly, písky a šterky.

Na severním okraji obce vybíhá výběžek leukokratické biotitické až dvojslídne ortoruly. Západní a jižní část obce spadá do oblasti výskytu leptynitu. Střed obce je tvořen pásem dvojslídneho svoru (www.geologické-mapy.cz).

Archeologické nálezy:

1. Na vrchu Hradiště byly nalezeny povrchovým sběrem J. Maličkého v roce 1952 zlomky keramiky dokládající osídlení této polohy v pozdní době hradištní (Archiv 3.1).

Dobová kresba halštatského opevnění na vrchu Hradiště

2. Pod vrchem Hradiště vykopal na poli v roce 1883 pan Prošek dvojici bronzových nádob a odhalil tak pozůstatek pohřebního areálu. Ten nechal roku 1887 z větší části prokopat baron Koller. Došlo k odkrytí více než 500 hrobů z pozdní doby halštatské (Dubský 1949, 337–341).

Bronzové nádoby z doby halštatské

3. Na východ od pohřebiště v areálu bývalé cihelny byl zachycen sídelní areál z pozdní doby halštatské (Siblík 1918, 110).

4. Na poli pana Hejla při cestě ze Škvořetic do Mirotic byla odkryta kulturní vrstva s keramikou z pozdní doby halštatské (Dubský 1949, 297).

Geologická a archeologická historie Škvořetic a blízkého okolí

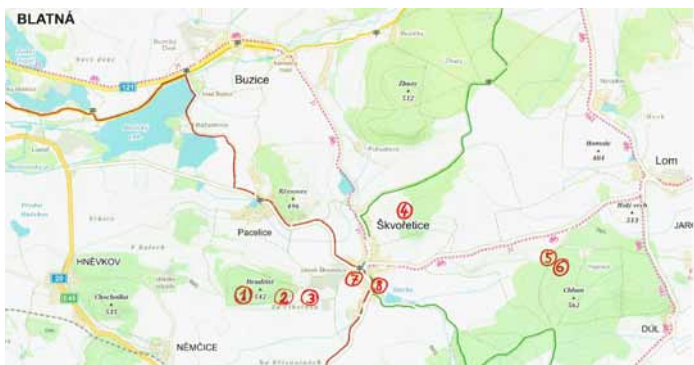
Vzhledem ke skutečnosti, že jsme v souvislosti se stavbou vodovodu, kanalizace a ČOV ve Škvořeticích byli nuceni zajistit též záchranný archeologický průzkum, který provedla společnost Archaia Jih o. p. s., tak jsme se dozvěděli i něco málo z dávné historie (v našem kraji jistě bohaté) z doby halštatské a doby hradištní. Ne nadarmo se nejvyšší kopec v nejbližším okolí Škvořetic a Pacelice jmenuje Hradiště (542 m n. m.).

5. V lese Obůrka byl nalezen žárový hrob z pozdní doby halštatské (Siblík 1921, 224). Další žárový hrob byl odkryt v poloze Pahorek (Archiv 3.1).

6. V lese Chlum v trati Mařenka jsou zachovány pozůstatky kaple Máří Magdalény (Archiv 3.1).

7. V roce 1994 byl za domem pana Čapka nalezen přeslen z pozdní doby halštatské (Archiv 3.1).

8. Při pokládce kabelu Telecomu byla v roce 1996 odkryta na východním okraji obce kulturní vrstva s keramikou z pozdní doby halštatské (Archiv 3.1).

Mapka s archeologickými nálezy

Čerpáno ze Zprávy o záchraném archeologickém výzkumu v trase pokládky vodovodu a kanalizace ve Škvořeticích (Archia Jih o. p. s., Velká Turná 2019).

Josef Hora

Žulák team Škvořetice: Cyklovýlet na rozhlednu Kbíl

S přicházejícím jarem jsme běžky mrskli do kouta a konečně nalešli naše velocipedy. Jednu slunečnou dubnovou neděli jsme vyrazili na rozhlednu Kbíl u Strakonice (664 m n. m.).

Do Strakonice jsme zvolili naši oblíbenou cyklostezku přes Pílský mlýn, Chrášťovice a Drouzetice. I přes celé Strakonice se dá projet mimo autostrádu po zajímavých, pro automobilisty a kauflaňáky, neznámých cestíčkách. Za hradem jsme se napojili na turistickou červenou podél Volyňky a jejích náhonů.

Tento úsek podél řeky je nádherný a všem turistům ho vřele doporučuji až do Předních Zborovic, kde červená zákeřně uhýbá vzhůru doprava mezi chatky na tzv. „Camrdovo schody“ a dále lesem do kopce, známí reptalové z týmu se začali ozývat, kdo že to trasoval, a že k rozhledně se dá dojet i po asfaltu. Taky si někdy říkám, proč místo po vrcholech nejedeme po Macochách, ale dřinu v kopcích vždycky vynahradí překrásné horské výhledy.

Výhlídka nad Libeticemi je magické místo, ze kterého se človíček pokochá panoramatem celé Šumavy, pro mě hezčí než nedaleký vrchol Kbílu s rozhlednou, kam jsme dorazili za „chvilku“ po žluté, kteroužto jsme ale na momentík ztratili a tím pádem ztratili

i 100 výškových metrů kdesi na řepkovém poli (... a zase ti naši reptalové).

Na Kbílu, samozřejmě kromě vydrápání se na rozhlednu, stojí za zhlédnutí i nedaleký Kbílský dolmen.

No, a potom jsme jeli dolů domů, ve Škvorech na návsi se po téměř 70 km a 1000 výškových metrech stoupání nikdo nepřiznal, že by byl aspoň trochu „vyšitej“, a tak to má být.

Josef Hora

Nové veřejné osvětlení na návsi

Na jaře 2021 byla instalována tři nová světla na návsi ve Tchořovicích, která doplnila v této lokalitě již vybudovanou moderní síť veřejného osvětlení ve Tchořovicích. Vzhledem k zachování historického rázu návsi byly vybrány jiné typy sloupů i svítidel. Jejich instalaci prováděla firma SATHEA VISION a ve světlech jsou použita, stejně jako v celé soustavě nově budovaného veřejného osvětlení, led svítidla vybavená zařízením umožňujícím dálkovou regulaci a správu svítidla. Jedná se o tzv. chytré osvětlení, které pomocí řídicího modulu stmívání můžeme dálkově ovládat.

Oprava kanalizačních šachet a úprava terénu na bývalém letišti

Na jaře letošního roku firma Radek Šimsa provedla úpravu kanalizačních šachet a osazení nových poklopů na kanalizačním řádu odvodňujícím plochu bývalého záložního letiště Tchořovice. Tyto nové poklopy nahradily provizorní zakrytí otevřených šachet pneumatikami vyplněnými betonem z roku 2011, neboť původní železné poklopy byly zcizeny. Zároveň provedla firma urovnání terénu v okolí opravovaných šachet a v blízkosti stromořadí vysázeného

ve letech 2019 a 2020 podél betonové plochy, které čítá 110 stromů. Stržen byl zároveň travní drn vrůstající na betonovou plochu z okolních travnatých ploch.

Jarní úklid ve Tchořovicích a okolí

Po roztátí letošní nadílky sněhu se v naší obci i podél cest v jejím okolí objevilo plno odhozených odpadků. Vzhledem k aktuální koronavirové situaci nebylo možné zorganizovat hromadnou úklidovou akci.

Čtělba bych touto cestou poděkovat všem, kteří se individuálně zapojili do výzvy k jarnímu úklidu v naší obci i jejím okolí.

E. Křivancová, starostka

Hydrobiologická stanice u Velkého Pálence – 2. část

Po zrušení obory byla opuštěna i hájenka, která značně chátrala. V té době zástupce Karlovy univerzity v Praze doc. Karel Schäferna přijal nabídku majitele velkostatku pana barona Karla Klimenta Lilgenau, prostřednictvím lesního rady Theodora Mokrého o propůjčení menší budovy, která by byla upravena jako hydrobiologická stanice. Jako nejvýhodnější byla vybrána právě tato hájenka u Velkého Pálence. V roce 1924 byla podepsána smlouva o propůjčení hájenky. Péčí a nákladem České Akademie věd, Masarykovy Akademie Práce a za podpory Zemského správního výboru byla celý rok opravována.

S myšlenkou založení hydrobiologické stanice přišel Theodor Mokřý, který chtěl zkoumat šíření ondatry pižmové a její vztahy k rybníčnímu hospodářství. Původní záměr bylo zřídit ambulantní pokusnou stanici, později stálou, pro hydrobiologii i studium ondatry a ptactva. Spoluzakládající organizací měl být Státní výzkumný ústav hydrobiologický a rybářský v Praze, ve kterém byl přednostou přítel Theodora Mokrého doc. Dr. Schönfeld.

Hájenka i okolní pozemky byly podle smlouvy pronajaty bezplatně na deset let budoucímu ústavu, který měl sloužit k vědeckému bádání, praktické výuce studentů vysokých škol a k oddechu vědeckých pracovníků.

V létě 1924 byla přestavba hájenky dokončena tak, aby lépe vyhovovala připravované stanici. Z bývalého chlěva se vybudovala laboratoř vybavená mnoha přístroji a pomůckami pro zkoumání vodní fauny a flory. Větší místnost se vybavila stoly, na kterých se mikroskopoval a zkoumal nasbíraný materiál. Menší místnost sloužila jako sklad chemického materiálu, ke kterému přiléhala fotografická komora. V předsíni byly umístěny přístroje, nářadí k odlovům a velké akvárium. Z původního bytu byla zřízena noclehárna, která měla větší a menší pokoj. Na stanici byl kladen důraz na zřízení a vybavení kuchyně, protože stanice se nachází na samotě a pracovníci se tudíž nemuseli zdržovat docházením do vzdálenějších vesnic. Proto byla kuchyně vybavena moderně, za kterou by se nemusela „stydět žádná nevěsta“. Nábytek byl vyroben v truhlárně velkostatku ve Lnářích za režijní cenu. Zakoupeny byly jen nejnutnější potřeby pro laboratoř a obytné místnosti. Kvůli bezpečnosti byla všechna okna opatřena okenicemi. V kolně byl vyhrazen prostor pro ložky. Příjemným bonusem u stanice bylo zřízení zeleninové zahrádky. Na přestavbě se podíleli velkou měrou

ruští zajatci, kteří tu v době přestavby pravděpodobně i přebývali. Dokonce s velkou pravděpodobností tu pracovali až do data otevření stanice, protože Schäferna uvádí, že se musel jet ujistit, zda je stanice v pořádku, protože měl obavy, aby ruští zajatci, pracující na stanici, tuto příliš „neopotřebovali“.

K slavnostnímu otevření dochází dne 31. října 1925. Toho se však baron Karel Lilgenau nedožil, umírá v roce 1924. Stejně tak nebyl přítomen Theodor Mokřý a to ze zdravotních důvodů. Předpokládalo se, že účastníci, kteří by přijeli rychlíkem z Prahy, by měli zajištěný nocleh v hotelu Jubileum v Blatné. Následující den měli být účastníci převezeni povozky ke stanici, kde by se okolo desáté hodiny oslavilo otevření stanice. Slečna Loukotová (dcera tamního správce Františka Loukoty) slíbila uvařit rybí polévku a usmažit řízky z kapra, aby se nemuselo odjíždět na oběd do Vrbna. Z připraveného programu sešlo z neznámého důvodu a zůstal pouze datum otevření stanice.

Slavnostní zahájení bylo poněkud pozměněno oproti připravenému programu. Ale podle Václava Pecky bylo následující:

Setkání bylo zahájeno výlovem rybníka Smyslova, jehož postup byl podrobně filmován. V průběhu lovení se udělala pauza na svačinu, kdy se hostům podávaly párky a čaj na zahřátí. Výlov trval pouze do půl dvanácté, nejspíše proto, že byl špatný rok na přirůst ryb a výnos nebyl tak velký, jak se předpokládalo.

Slavnostní otevření stanice se uskutečnilo pod širým nebem v poledne na dvoře v prostoru stanice. Počítalo se nejvýše s dvaceti účastníky, ale ve skutečnosti jich jen z Prahy bylo 35.

Z významných přírodovědných a vědeckých kruhů to byl senátor prof. B. Němec (výbor pro přírodovědecký výzkum Čech), dále prof. Dr. F. Slavík (Česká akademie věd a umění, odbor a vědecká rada Masarykovy akademie práce), Dr. J.S. Procházka (presidium a ústřední výbor Masarykovy akademie práce, přírodovědný sbor Národního musea, svaz okrašlovací a ochranný), JUDr. V. Schulze (Presidium země České), JUDr. R. Krupský (Zemský výbor), E. Lederer, továrník Andrejsek, prof. J. Komárek (Státní výzkumný ústav pro ochranu lesů), doc. J. Hahn (Přírodovědný klub v Praze), doc. V. Janda (Výbor pro zřízení geologické zahrady v Praze), prof. A. Bayer, dr. M. Khonová, Ing. Koubek (asistent zoologického ústavu Přírodovědecké fakulty Karlovy univerzity).

Z novinářské profese A. Nečásek (Venkov), F. Sekanina (Národní politika), J. Jedlička (České slovo).

Mezi významné hosty patřil i Robert Hildbrant, Klement Lilgenau ml., lesmistr Ptáček z Blatné, Bataglia (velkostatek Bratronice), V. Řezáč (sekretariát Blatenského velkostatku), Václav Pecka (nadlesní ve Lnářích a zástupce Československé Jednoty rybářské). Přítomna byla i vdova po zemřelém baronovi Helena Lilgenau.

Uvítacího projevu se zhostil Schäferna. Na závěr svého dlouhého projevu ještě jednou zmiňuje vrchního radu T. Mokrého. Označuje ho za toho, kdo první pojal myšlenku zřídit pracovnu v dotčené hájence, a který ho podporoval při zřizování stanice. Slavnostní projev měl prof. B. Němec a následovali další. Po všech projevech se účastníci vydali vozy do hostince v Blatné na jídlo. Můžeme se jen domnívat, že z původního plánovaného občerstvení (rybí polévka a smažený kapra) sešlo, snad to bylo v důsledku nečekaně velké přítomnosti hostů.

Výběr objektu pro potřeby hydrobiologického bádání byl velmi šťastný i když podmínky k práci byly velmi obtížné. Hydrobiologická stanice leží na křižovatce lesních cest cca 5 km do Blatné, cca 2 km do Vrbna, Pole a cca 2 km na železniční zastávku do Tchořovic. Učitelé a studenti nebyli ještě dlouho motorizováni, a tak pro nákup (včetně Blatné) se chodilo pěšky nebo jezdilo na staříčském bicyklu. Blízká lesovna a hájovna sloužily jako možný zdroj čerstvých potravin – mléka, brambor vajec. Obě rodiny lesního Karla Slavička a hajného Františka Štěrbý byly velmi přátelské. Čerstvé potraviny se kompenzovaly studentskou výpomocí při sklizni několika deputátních políček a luk, nebo se odkoupily. Pro vodu se chodilo do nedaleké studně, voda se nabírala smaltovanou konví nebo kbelíkem upevněném na háku s dlouhou tyčí. Studna je hluboká 4–5 m, v této době měla kamenný kryt s dřevěnými dvířky. Ve stanici nebyl pochopitelně zaveden elektrický proud, a tak se svítilo petrolejovými lampami. Topilo se dřevem a vařilo se na starém, kachlovém sporáku. V budově byl suchý záchod. Tento stav vydržel až do konce 50. let minulého století.

Prvními hosty po otevření stanice v roce 1925 byli dva badatelé, možná emigranti ze Sovětského svazu.

Posláním hydrobiologické stanice se stal systematický biologický výzkum vody Inářských rybníků a studium parazitů ryb. Získané poznatky měly být využity v praxi pro dobro českého rybářství.

O úpravách budoucí hájenky pro výzkumné a výukové cíle informoval anonymní autor (pod zn. R) v roce 1926 v časopise Vesmír 4,8. zhruba v tomto znění:

„...Budova stanice na kotě 469 je přízemní a 20 m dlouhá a stojí o samotě na žulovém návrší, takže nikde nepřijde do inundační výše okolních rybníků, což má pro sucho ve stanici velký význam. V levé části budovy jsou nově zřízené dvě místnosti laboratorní a napravo jsou dvě místnosti obytné.

Do obytných místností se vchází ze dvorku, v němž jsou pověšeny sítě a dredže i dočasně umístěna vesla, v němž možno umístiti drobná akvária, neboť jest opatřeno oknem. Závětrí vede do menší laboratoře rozměrů 2,25 x 2,75. Místnost tato jest určena pro větší práce s vodou a práce chemické, i má podlahu z cementových dlaždic. V rohu jest nádrž s vodou nad výlevkou, vedoucí přímo ven do odpadu. U trojdielného okna jest jedno pracovní místo a podél zdi jest umístěn dlouhý stůl pro práce chemické s reagenty na poličkách. Vlevo u vchodu do této místnosti jest umístěna vhodně upravená temná komora pro nejrůznější práce fotografické. Z laboratoře menší se vchází do laboratoře velké 4,75 x 4,85 m, která jest čtyřokná, i jest v ní u čtyř pracovních stůlů, umístěných u oken místo pro čtyři pracovníky. Ve středu místnosti jest velký stůl pro akvária a přístroje pracovníků. Vedle toho jsou zde příruční police na knihy a reagenty, jakož i skříň se sklem a přístroji. Obě místnosti dají se dobře vytápěti, takže je možná práce na stanici v kteroukoliv době roční. Do obytných místností se vchází odděleně ze společné chodby z ní je přístup i do dosti zařízené kuchyně. V menší místnosti jsou dvě lůžka, stůl, skříň a umyvadlo, ve větší jsou pak tři lůžka, stůl, skříň a dvě umyvadla jest tedy v celku na stanici místo pro současnou práci pěti pracovníků, kteří na stanici současně naleznou i ubytování.

Účastníci místního šetření.
Uprostřed senátor prof. univ. Dr. A. Němec, předseda výboru pro přírodovědecký výzkum Čech, za jehož nejučinnější podpory vešla stanice v život. Foto Dr. Karel Schäferna, o vybudování myšlenky autorovy v první řadě zasloužilý vynikající učenec v oboru vodní živiny.

Otevření „Hydrobiologické a rybářské stanice na Inářských rybnících“
dne 31. října 1925,
za účasti hostů z kruhů zemědělských, vědeckých, členů rodiny a úřednictva ovdovělé majitelky
velkostatku Inářského Heleny Lilgenau a sousedících velkostatků.

Před budovou jest dvorek, k němuž se zleva připojuje velká kolna s dřevníkem a zprava sklep, s místností pro vesla a sítě. Dále zprava jest malá zahrádka, která se spojuje s rozsáhlým pažitem, táhnoucím se kolem celé budovy. Ke stanici patří 22 arů velké pokusné políčko, na něm mohou pracovníci na stanici konati své pokusy. Pro výzkumy ve vodách jsou po ruce planktonové sítě i drdže, drapáky bahna, naběrače bahna, centrifugy apod. Pro práce chemické jest po ruce nejnужnější sklo a reagenty, takže lze sledovati život vodních organismů v jeho vztahu k okolí. Zařízení je povětšinou nové, ale vedle toho bylo na stanici přeneseno i výstrojí ze stanice poděbradské pokud byla k potřebě. I jsou tu k potřebě dva mikroskopy a preparační lupa. Na rybníky se dávají příslušné lodky.“

I botanikům a badatelům a suchozemské fauně má sloužit tato stanice jako východisko k přírodovědeckým výzkumům krajiny Inářsko-blatenské, což je velmi důležité pro poznání. To umožněno jest tím spíše, že je dovolen pracovníkům na stanici volný přístup do lesa. Úkoly stanice jsou následující:

- poskytnouti pracovní místo badatelům o biologii vody a rybářství
- organizovati systematický výzkum vod Inářsko-blatenských a krajiny vůbec
- poskytnouti možnosti výcviku v hydrobiologii posluchačům oboru vysokých škol pražských, jakož i učitelstvu pořádáním hydrobiologických, případně hydrobiologicko-rybářských kurzů
- zprostředkovati možnost využití vědeckých výsledků hydrobiologických v praxi rybářské

Na konci roku 1924 zemřel pan Karel L. Lilgenau a správu velkostatku převzal jeho syn Karel Klement. Ani ten však neudržel prodloužený majetek a velkostatek byl v roce 1927 v konkursu prodán pražskému obchodníkovi Karlu Bondymu. Lnářský majetek se ještě jednou dostal do konkursního ohrožení a v dražbě v roce 1936 jej zakoupil pražský právník JUDr. Jindřich Vaníček. Změnami v majetkových poměrech stanice nijak neutrpěla – nebo nebyly dohledány žádné poznatky. I když původní smlouva vypršela, všichni pozdější majitelé ji dodržovali. Dokonce i během války byla stanice občas navštěvována bývalými učiteli i studenty. Jak se zhoršovaly dopravní podmínky ke koci války, návštěv ubývalo.

Pravděpodobně prvními návštěvníky po válce na stanici byla vícečlenná hlídka americké armády a ve stanici přespala. Klíče obdržela od lesního K. Slavička.

Ale v roce 1948 byla existence stanice vážně ohrožena vzhledem k vyvlastnění velkostatku. Jmenovaný tzv. národní správce velkostatku nelenil a dal téměř okamžitě uživatelům výpověď. Tehdejší Biologická fakulta v čele s prof. Jírovcem se obrátila na Ministerstvo zemědělství a stanice na jejich žádost byla okamžitě zařazena pod národní podnik Státní lesy a spravována Přírodovědeckou fakultou UK. Při založení Československé akademie věd byla v roce 1952 stanice převedena do majetku Karlovy univerzity.

Hosté, většinou profesori Přírodovědecké fakulty UK, tu v 50. letech minulého století trávili se svými rodinami i dovolenou. Limitující byly tehdy možnosti veřejné dopravy. Prakticky připadal v úvahu pouze vlak, který překonával 100km vzdálenost mezi Prahou a Blatnou za 5 hodin. Takže jednodenní zájezdy byly nepraktické. Vzhledem ke způsobu vytápění stanice, v časně jarních a podzimních měsících, byla veškerá činnost narušována nezbytností udržovat oheň a nasekat dřevo.

I když se dnes zdá, že to musela být idylická doba, v níž návštěvy stanice připomínaly spíše skautský výlet. Opak byl ale pravdou. Později se k dopravě na stanici používal univerzální nákladní automobil. Pasažéři na jeho korbě seděli na dřevěných lavicích, a tak daleká cesta byla dosti velkým utrpením.

V roce 1968 byl po vleklých jednáních zaveden do Hydrobiologické stanice elektrický proud, prodloužením elektrické sítě od Vrbna. Následoval rozvod el. sítě a vodovodní sítě v domě. Napojeno elektrické čerpadlo na studnu. Zároveň byl vybudován septik pro odpadní vody ze stanice. Byly provedeny jisté stavební úpravy jako byla zvětšená okna a stavba doplněna o další ložnice. Od Státního rybářství byly odkoupeny dvě duralové pramice a později i dvě laminátové, které nahradily zastaralé a těžké pramice dřevěné.

Stanice se osvědčila jako vhodné místo k pořádání biologických kurzů a exkurzí nejen pro posluchače Přírodovědecké fakulty UK, ale i fakulty Plzně a Českých Budějovic.

V roce 1975 zde uspořádali pracovníci katedry parazitologie a hydrobiologie UK Den otevřených dveří. Hosté z četných institucí a návštěvníci z širokého okolí si prohlédli zařízení stanice a výstavu dokumentující výsledky 50 let výzkumné práce. Výzkumné úkoly hydrobiologů byly zaměřeny na studium vzájemných vztahů mezi vodními organismy a na ovlivňování jejich životního prostředí. Získané výsledky terénních i laboratorních pokusů a pozorování byly hodnoceny z hlediska intenzivních produkčních procesů a z toho vyplývajících vlastností vody nádrží.

Idylický exteriér bývalé hájenky obklopené okrasnou zahrádkou skrýval moderní vědecké vybavení, které sloužilo jak pracovníkům fakulty, tak i hostům z našich i zahraničních výzkumných ústavů. Posluchači Přírodovědecké fakulty zde absolvovali specializované terénní kurzy nebo se účastnili výzkumu v rámci diplomových prací. Několik generací hydrobiologů zde shromáždilo během posledních 30 let velmi podrobné informace o okolních rybnících.

V roce 1978 se práce na Hydrobiologické stanici soustředila na studium problematiky rybníků užívaných pro chov domácích kachen. Ve spolupráci s oborovým podnikem Státního rybářství v Českých Budějovicích se zjišťovalo, jaké důsledky bude mít přibližně trojnásobný stav kachen (500 ks/ha) oproti současným 150–200 ks.

Po roce 1989 byl osud hydrobiologické stanice opět nejistý. Zpochybnění vlastnictví novým majitelem bylo velkým problémem.

Přesto byly v této době (1995–2010) na Hydrobiologické stanici provedeny poslední větší stavební úpravy. Na okna byly osazeny zabezpečovací mříže a budova byla vybavena poplachovým zařízením. Půda byla zpřístupněna vnitřním schodištěm, obložen krov dřevěným obkladem, osazena střešní okna a tak upraven střešní prostor na jednoduché přenocování.

V roce 2004 byla stanice převedena pod správu Ústavu pro životní prostředí Přírodovědecké fakulty. Ale ani v roce 2012 nebylo rozhodnuto o vlastnictví stanice. Vleklá soudní jednání pokračovala a výsledek byl nejistý. Teprve v roce 2015 je kladně rozhodnuto ve prospěch UK v Praze.

Stanice je v současné době detašovaným pracovištěm Přírodovědecké fakulty Univerzity Karlovy v Praze a slouží jako významné pedagogické a vědecké pracoviště. Za prvních 25 let provozu stanice vzešlo na 50 studií z různých přírodovědných disciplín a byla popsána celá řada nových druhů řas a sinic, bičíkovců, parazitů, sladkovodních hub a mechůvek. Proběhla řada pozorování algologických, limnologických, ornitologických a ichtyologických zejména z oboru rybí patologie, byl zkoumán chemismus Inářských rybníků, fytoplankton, vodní broučí zvířena i herpetofauna. Díky své jednoznačné poloze, obklopena mnoha

rybníky, tůněmi a strouhami, umožňuje bezprostřední pozorování a studium nezvykle velkého množství vodních organismů. Dodnes byl zachován původní vzhled hájenky, ale uvnitř je vybavena moderními přístroji pro biologické i chemické analýzy vody. Umožňuje práci současně 10 badatelům a terénní cvičení 20 studentů. Od 90. let se zde řeší problémy, které souvisí s vlivem kyselých srážek na vodní nádrže, se znečišťováním povrchových vod, spady z atmosféry, s akumulací toxických a karcinogenních látek v živých organismech a studiu ekologických a genetických vlastností živých organismů.

V roce 2018, odchodem Evžena Stuchlíka, je činnost na stanici u Velkého Pálence značně omezena. Co ukáže následující léta není známo.

V průběhu existence stanice se tu vystřídal celá řada správců v tomto pořadí:

Karel Schäferna	1925–1950
Otakar Jírovec	1945 neformální
Jaroslav Hrbáček	1951–1958
Rudolf Šrámek	1958–1960
Jan Lelák	1960–1993
Vladimír Kořínek	1994–1996
Evžen Stuchlík	1997–2018

Tato významná stavba má stále svým vzhledem nádech minulosti s jistou nostalgií a je chloubou zdejší krásné přírody.

Karel Krejčí

Události v Uzenicích

Manželé Holubovi oslavili 24. 4. 2021 50 let společného života, zlatou svatbu. Tímto jim přejeme dalších aspoň 50 let společného žití.

V jarních měsících někteří členové SDH Uzenice v rámci brigády čistili mýtiny v obecním lese, čímž připravovali terén pro sázení nových stromků.

Obec zakoupila na hřiště basketbalový koš, takže doufáme, že děti i dospělí si užijí trochu zábavy.

Čarodějnice v Uzenicích

V pátek 30. 4. 2021 na svátek čarodějnic dospělí postavili májku a ženy s dětmi ji ozdobily. K večeru se rozdělal oheň, na kterém si všichni zúčastnění opekli buřty.

Marešová

Kultura v obci

V důsledku krizových opatření bylo kulturní jaro v obci téměř bez činnosti. První akcí, která proběhla v pátek 30. dubna, bylo postavení máje na návsi obce. Další akcí, kterou pořádal SDH a obec Velká Turná, bylo uctění památky padlých u příležitosti ukončení II. světové války, položením věnce u pomníku v obci. Akce proběhla v omezeném počtu bez doprovodného programu.

Činnost v obci

Zastupitelstvo připravuje úpravy pozemků pro plánovanou výstavbu kanalizace pro ČOV. Další úpravou došlo ke vzniku pozemkového pruhu pro budování infrastruktury, pro nově vznikající stavební parcely v obci. V současnosti je vydáno stavební povolení na výstavbu vodovodu a kanalizace na parc. č. 1014/1 a 644/2. Pro dostavbu – víceúčelového objektu – veřejné sociální zařízení a sklad sportovních potřeb – II. ETAPA, byla vybrána stavební firma. Dodavatelem s nejnižší cenou byla vybrána f. BOHEMIAKONSTRUKT za částku 1.359.523,71 Kč (s DPH).

Dostavbou této budovy vznikne sociální a skladové zázemí pro sportovní hřiště v obci. Stavba by měla být dokončena do 8. 10. 2021. V zimním a jarním období probíhala dílenská příprava techniky na STK (traktorový valník 5t), oprava sekacího traktůrku, nátěr laviček a oprava dřevěných konstrukcí dětského hřiště v obci. Kolotoč pro děti se dočkal celkové rekonstrukce. Na obecních pozemcích provedli pracovníci obce kácení uschlých dřevin, zdravotní prořízku stromů a čištění silničních příkopů od náletových dřevin. V současnosti probíhá sečení travních ploch a údržba keřů.

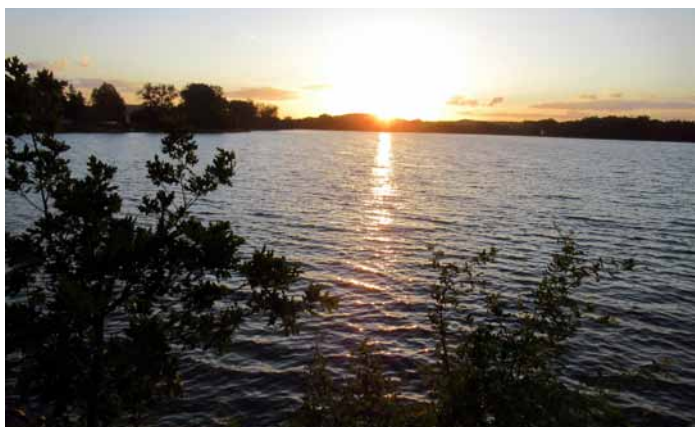
Příprava traktorového valníku 5t na STK

Rekonstrukce dětského kolotoče

Letní rekreační oblast Milavy

Léto se nám nezávatně blíží a tím i hlavní letní rekreační sezóna. Po krizových opatřeních spojených s covid-19 a tím i zákazem provozu ubytovacích služeb se nám rekreační sezóna po rozvolnění postupně rozjíždí. V katastru obce Velká Turná se u rybníka Milavy nachází stejnojmenný letní rekreační areál. V tomto areálu nabízí celkem šest provozovatelů ubytování ve stanech, karavanech, chatkách a rekreačních budovách. Dále je zde možnost stravování a občerstvení ve čtyřech restauracích a ve dvou kulturních zařízeních se v letním období pořádají kulturní akce jako jsou zábavy, diskotéky či country posezení. Přijďte k nám na letní dovolenou a vyberte si z nabídky služeb tu, která Vás osloví. Přejeme příjemný odpočinek

Jednotliví provozovatelé se na Vás těší:

- ATC-Milavy – provozovatel Obec Velká Turná nabízí – plochy pro stany karavany, soc. zázemí, sportoviště, opalovací travnatou pláž s přístupem k rybníku Milavy. Možnost jedné chatky pro 4 osoby, mob. 606 690 391, www.velkaturna.cz (turistické informace – fotogalerie. Prezentační foto ATC-Milavy). Provoz od dubna do září. Součástí kempu je restaurace „Občerstvení Na Hrázi ATC-Milavy“ s venkovním posezením (soukromý provozovatel).
- Chaty – Teplárna Strakonice. Provozovatel Teplárna Strakonice, Komenského 59, 386 43 Strakonice, tel. 383 318 287, mob. 602 100 033. Nabízí – 8 dřevěných chatek pro čtyři osoby, soc. zařízení společně v kempu. Převážně podniková rekreace. Možnost objednávky pobytu i jiných osob. Provoz od června do září.
- Chaty Charvát – nabízí – ubytování v šesti čtyřlůžkových chatkách (vlastní soc. zařízení). Mob. 602 169 086. www.firmacharvat.cz. Provoz od června do září, v jiných termínech dle domluvy.
- Rekreační areál Milavy – Naděжда Čapková – nabízí – ubytování ve 20 čtyřlůžkových chatkách a dvou srubech (vlastní soc. zařízení), plochy pro stany, karavany, soc. zázemí a restauraci s venkovním i vnitřním posezením s celodenní kuchyní. (pořádání country večerů). Mob. 603 434 061, recepce tel. 720 262 635 (prodejna potravin), www.milavy.cz. Pro děti je připravena nafukovací skákací trampolína. Provoz od dubna do října.
- Kemp LUHY – Jitka Šupová – nabízí – ubytování ve 14 čtyřlůžkových chatkách, v 1 dvouchatě pro šest osob, v bungalovu s 5 pokoji a restauraci se společenským sálem (po domluvě možnost pořádání oslav) s celodenní kuchyní a kioskem rychlého občerstvení s točenou zmrzlinou. Mob. 606 624 696, www.kemp-luhy-milavy.cz. Provoz chat od června do září, v jiných termínech dle domluvy.
- Kemp u Hasičů – Miroslava Čemusová – nabízí ubytování v 5 čtyřlůžkových pokojích, plochy pro stany a karavany, sociální zázemí a venkovní a vnitřní restauraci. Mob. 606 766 916. Pro děti je připravena věž se skluzavkou. Provoz od června do září, v jiných termínech dle domluvy.

Probíhá a čeká nás

- v červnu – pálení kletstí na Pazderně, čišťení Rojického potoka, okrskové požární cvičení
- v červenci – sportovní turnaje v kempu ATC-Milavy (17. 7. nohejbal a 24. 7. volejbal)
- v srpnu – prázdninový turnaj v nohejbale v obci, loučení s prázdninami – dětský den
- v září – volejbalový turnaj na hřišti v obci

text a fotografie: Pavel Šípek, starosta obce

Obec Velká Turná pronajme Restauraci rychlého občerstvení s venkovním posezením – ATC-Milavy

- 1) Zahájení pronájmu od 1. června 2021
- 2) Podávání přihlášek do 27. května 2021
- 3) Záměr o pronájmu je zveřejněn na:
 - www.velkaturna.cz (úřední deska–záměry obce
 - úřední deska OÚ Velká Turná
 - výše nájemného – Kč-30.000,-/kalendářní rok.
- 4) Prohlídka prostor po telefonické domluvě
 - mob. 606 690 391 (p. Pavel Šípek)

Novinky ze Zábory

Vážení, nic se neděje, a tak není o čem informovat. Snad jen to, že u nás v Zábory proběhl jarní úklid a je to znát. Pořádek si musíme udržovat sami kolem svého bydliště a nedovolit nikomu, aby nám nepořádek v obci a okolí dělal. Aby se už třeba neopakovalo to, o čem psal pan starosta na Facebooku, že spolu s bratrem sebrali po cestě ke kříži 57 plechovek od energetických nápojů zahozených ve škarpách. Chystali jsme se na to s vnoučaty, pan starosta nás předběhl. Jedna nemilá událost se nám stala nedávno, opět nám podřizli májku, téměř tajně postavenou, jako už několikrát. Víme, že tradice se mají dodržovat, ale bez této „tradice“ bychom se docela rádi obešli. Byla prý krásná, vysoká a nazdobená, bohužel ji viděl málokdo. Posílám jen několik jarních fotek pro potěšení a vám přeji hodně krásných slunečných dnů ve zdraví.

S pozdravem Jaroslava Vodičková

SporkNet

Spojili jsme síly

Neomezený internet
s rychlostí až

300
Mb/s

První
4 měsíce za
99 Kč
(měsíčně)

sluzby.blatna@nej.cz

+420 488 999 488

www.nej.cz

Služby SporkNet provozuje firma SporkNet s.r.o., IČO: 48354009 ve spolupráci s firmou Nej.cz s.r.o. se sídlem Kopalovna 2252/A, 148 00 Praha 4 - Chodov, IČ: 03233915. Uvedená rychlost je maximální. Akce platí 4 měsíce za 99 Kč. Je potřeba mít uzavřený nově smlouvu na 24 měsíců.

REALITY BLATNÁ – RNDr. PETR KERNDL

B. Němcové 29, Blatná (u ubytovny TESLY Blatná)

30 let praxe na realitním trhu!

Tel.: 604 518 400, 383 42 35 22

Všechny nabídky na: www.realityblatna.cz.

HLEDÁME pro konkrétní zájemce další domy, chalupy, chaty, byty, pozemky, lesy ... Blatensko i kdekoli jinde.

Nabídněte - RESPEKTUJEME VAŠI CENU!

Zajistíme Vám bezstarostný prodej.

Prezentace na největších realitních serverech a právní servis ZDARMA! Ocenění nemovitostí.

Smlouvy o převodu nemovitostí - darovací, kupní, směnné...

Zavolejte k bezplatné konzultaci a využijte služeb nejdéle působící realitní kanceláře v regionu.

Vážíme si důvěry, kterou nám projevíte!

Účetnictví NŠ

**DAŇOVÁ EVIDENCE
MZDOVÁ AGENDA
DPH
DAŇOVÁ PŘIZNÁNÍ**

**Příznivé ceny - flexibilita -
individuální přístup**

e-mail: sounikovan@seznam.cz, tel.: 723 884 237

Space Solution s.r.o.
STAVEBNÍ SPOLEČNOST

**VÝSTAVBA A REKONSTRUKCE
BYTOVÝCH
I NEBYTOVÝCH OBJEKTŮ
NOVOSTAVBY
KOMPLETNÍ STAVEBNÍ ČINNOST**

BLATNÁ

www.spacesolution.cz
+420 737 18 19 19
info@spacesolution.cz

Mimozemšťan Tonda

Neprší a nesněží,
tma za lesy zalétla,
jasný den se probudil,
sluncem země rozkvetla.

Žlutá koule v Litoborci
stále budí pozornost,
návštěvníků přibývá v ní,
vždyť zvířátek je v lese dost.

Sputnik Franta všechny vítá,
Apollo Standa je provází,
vně i uvnitř ve vajíčku,
nebeský svět se nachází.

Sojka Klára klidným hlasem
Apollo Standa osloví,
„Řekni prosím, odkud vy jste.“
A Standa Kláře odpoví.

„Náš domov je Jasná Hvězda,
ta, co svítí na nebi,
na Mars jsme se vypravili
ale skončili jsme na Zemi.“

„Ještě jeden koráb s námi
z Jasně Hvězdy vyletěl,
kde je teď, to nikdo neví,
Sputnik Tonda v něm seděl.“

„Sputnik Tonda je náš bratr,
my jsme velká rodina,
na Jasně Hvězdě spolu žijem
a Tonda je náš hrdina.

„Naši cestu naplánoval,
no, my jsme se ztratili,
Tonda nás tu jistě najde,
čekáme ho co chvíli.“

K sojce Kláře přidala se
i ostatní zvířátka,
tak řeč Standy poslouchala
celá chlumská čeládka.

Jen Standa dořeč' svoje slova,
nebe celé ztemnělo,
do Litoborce s velkým hlukem
další vejce dopadlo.

Chapadla se rozevřela,
vejce zářit přestalo,
fenka Líza zaštekala,
pak ticho v lese nastalo.

Sputnik Tonda v plné kráse
z vajíčka se vynořil,
Standa s Frantou zajasali,
Tonda k davu promluvil.

„Já vás zdravím, jsem Tonda Sputnik,
vaše Země krásná je,
rád bych ji poznal, řekněte mi,
kdo z vás mě po ní provede.“

Líza znovu zaštekala:
„Já to tu Tondo dobře znám,
provedu tě i ochráním tě,
chceš jít s bratry, nebo sám?“

Tak tři bratři s fenkou Lízou
na cestu se vydali,
zvířátka jim zamávala
a šťastnou cestu popřáli.

Miluše Kordulová

Řešení sudoku z březnového vydání SOBáčku s pořadovým číslem 78 bylo jako vždy ve třech různých úrovních obtížnosti. **Tajenky:** **ŽÍT POUZE V** (lehká verze, kontrolní **1. řádek 351674298**); **RADOSTI SE** (středně těžká verze, kontrolní **1. řádek 275836491**); **STÁLE NEDÁ** (těžká verze, kontrolní **1. řádek 364721589**). Výherci: Petr Malkus, Vodňany; Milan Zíka, Bělčice; Zuzana Pekárková. Uvedení výherci si mohou vyzvednout výhru (drobné ceny) v kanceláři SOB nejpozději do konce června 2021, popřípadě v jiný termín po telefonické dohodě na tel. č. 383 420 300 nebo 728 881 358. Všem úspěšným luštitelům děkujeme a výhercům gratulujeme. Po vyřešení SUDOKU z čísla 79 (tj. květnového vydání 2021) zašlete, prosím, tajenku a první řádek čísel (kontrolní) z vylustěného SUDOKU s označením obtížnosti na e-mailovou adresu blatensko@blatensko.eu nebo na poštovní adresu: Svazek obcí Blatenská, Na Tržišti 727, 388 01 Blatná a to nejpozději do 2. 7. 2021.

Sudoku pro čtenáře SOBáčku připravila Ivana Zemánková

Lehká verze:

	9	5				1	3	
	3			4			8	
	2			3				
4		9	6					8
	1		9		5		7	6
	7				8			2
6			5					9
					2	7		

1=Y, 2=Č, 3=A, 4=T, 5=D, 6=E,
7=S, 8=J, 9=A

Středně těžká:

				9		7		
3				1	2	9	6	
		8			7		5	
2	1			6		3		
	8			4	9			
1		6		8				
			9	7		5	1	
8	7		1					6

1=Š, 2=E, 3=M, 4=E, 5=Ý, 6=Ř,
7=P 8=L, 9=T

Těžká verze:

		4						6
		5		3				
						1	3	
	8						7	
				7		2		
	4				5	8		1
1			3	9	7			8
			8				9	

1=N, 2=L, 3=O, 4=O, 5=V, 6=E,
7=É, 8=O, 9=D

Blatensko SOBě 79. číslo vyšlo v pátek 28. 5. 2021 v Blatné. Vydáno Svazkem obcí Blatenská pod e. č. MK ČR E 18255. Ročník XV. Poslední číslo vyšlo v březnu 2021. Uzávěrka příštího čísla je v neděli 4. 7. 2021. Grafický návrh: Petr Liebscher. Sazba: Pavel Korous. Tisk: Blatenská tiskárna s.r.o. Na vydání se podíleli starostové a starostky měst a obcí Svazku obcí Blatenská a další dopisovatelé. Redakční rada: Rada Svazku obcí Blatenská. Náklad 6 145 ks. E-mail redakce: sobacek@blatensko.eu, tel.: 383 420 300, Lukáš Vaněček. **Názory dopisovatelů se nemusejí shodovat s názory redakce, příspěvky mohou být redakčně kráceny.**